

தெய்வத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்

சரவணையூர்
ஆ. தில்லைநாதப் புலவர்

Beings. Of the kind 310 217

12 of 1178.

Handwritten text in blue ink, possibly a title or header, appearing as a faint, mirrored reflection.

Handwritten text in blue ink, appearing as a faint, mirrored reflection.

உ
சிவமயம்

சரவணையூர்
ஆ. தில்லைநாதப்புலவர்
அவர்களது

தெய்வத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்

தொகுப்பாசிரியர்கள் :
இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்
கலைமாணி தில்லை. சிவநேசபிள்ளை

வெளியீடு
யாழ். இலக்கிய வட்டம்
யாழ்ப்பாணம்;

முதற்பதிப்பு : வைகாசி 1977

யாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடு 26

விலை ரூபா : 5-00

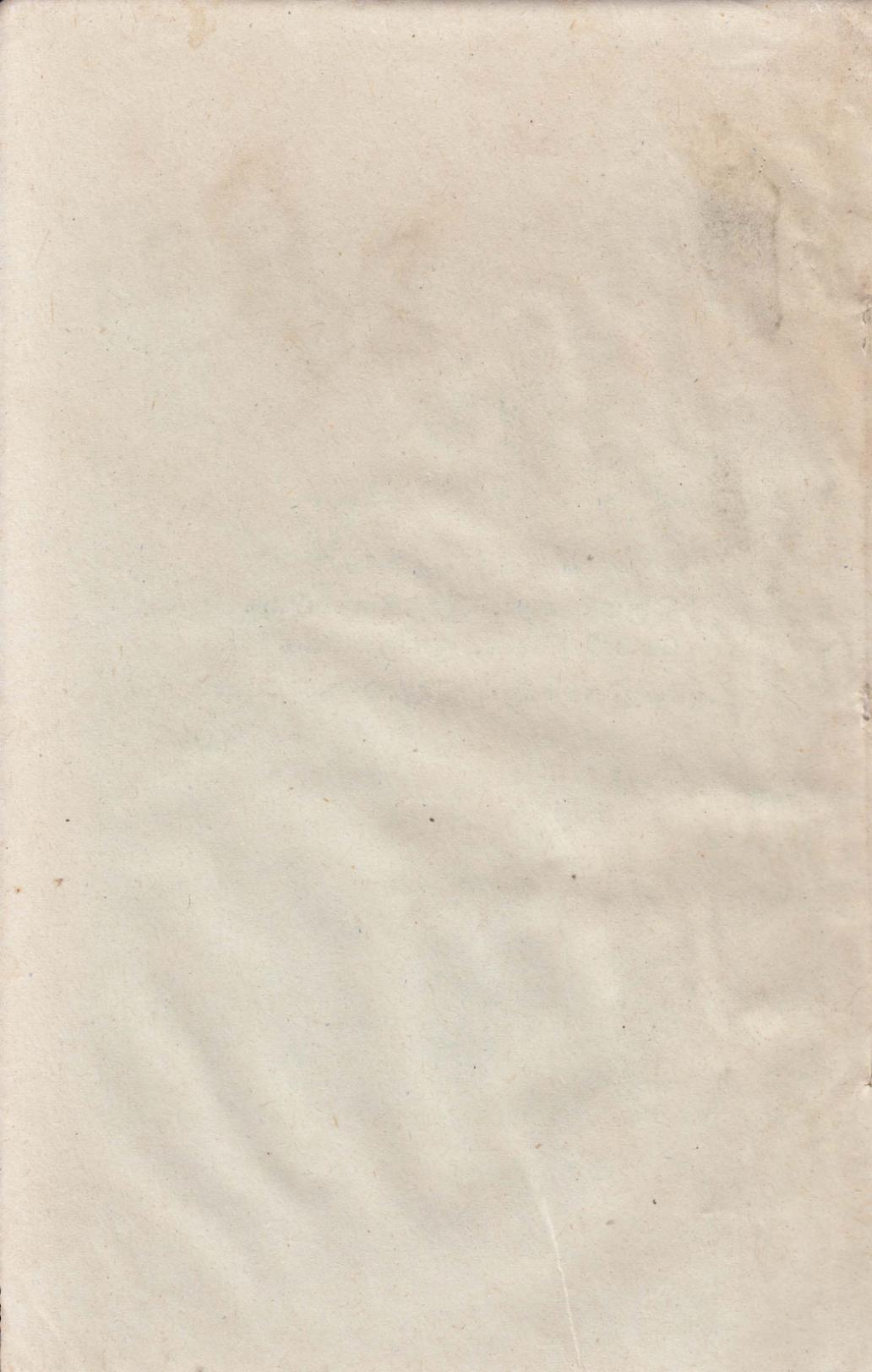
உரிமை :

திரு. தில்லை குகநேசபிள்ளை,
சரவணை, வேலணை.

அச்சுப்பதிப்பு :

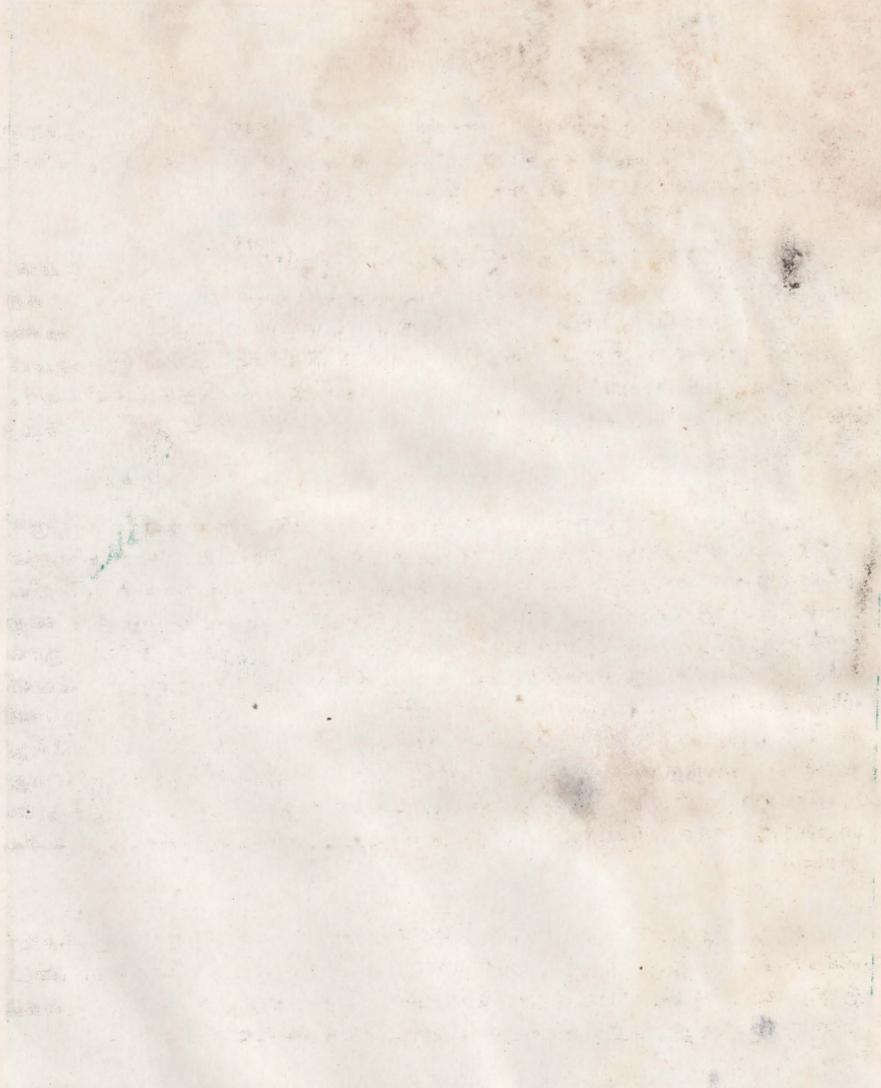
சக்தி அச்சகம்,
ஸ்ரான்லி, வீதி,
யாழ்ப்பாணம்:

புலவரின் புதல்வியர்
திருமதி சதா. இரத்தினம்பிகை
செல்வி தில்லை. ஞானம்பிகை
ஆகிய இருவர்க்கும் இந்நூல் சமர்ப்பணம்

புலவர்மணி ஸ்ரீ. ஆ. தில்லைநாதபிள்ளை

© 1900 [illegible] [illegible]

சிவமயம்

பதிப்புரை

சரவணையூர் ஆ? தில்லைநாதப்புலவர் அவர்கள் 1885 ம் ஆண்டு பிறந்து, 1966ம் ஆண்டு அமரத்துவம் அடைந்த பெரியார் ஆவார். என்பத்தொருவருடம் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவர்.

பல ஆசிரியர்களிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றும், தாமே முயன்று பல நூல்களைப் படித்தும் புலமைபெற்றவர்: கற்பனைக் களஞ்சியமாகிய சிவப்பிரகாச கவாமிகளிடத்தும் சைவ எல்லப்ப நாவலரிடத்தும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இளமையிலேயே வாணி கடாட்சம் பெற்றுக் கவிதைபாடத் தொடங்கியவர். பல அறிஞர்கள் அவரது கவிதா வன்மையைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

அவரியற்றிய நூல்கள் பல. அவை சிறிதும் பெரிதுமாக இருக்கின்றன. அவற்றை ஒன்றாகச்சேர்த்து ஒரேபுத்தக வடிவமாக்கினால் நல்லதெனப் பல பெரியோர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். சிறிய நூல்களும் துண்டுப்பிரகாரங்களும் காலத்தால் அழிந்துவிடும் என்ற எண்ணமும் எமக்கு இருந்தது. எனவே அவர் பாடிய சிறிய நூல்களையும் பெரிய நூல்களில் சில பாடல்களையும் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். புலவர் அவர்களைப் பற்றி எழுதிய பண்டிதமணி சி. க., அவர்களுக்கும், சைவத்தமிழறிஞர் ச. மகாலிங்கம் J. P., வித்துவான் க. வேந்தனார் அவர்களுக்கும் ஏனைய அறிஞர்களுக்கும் எமது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். இந்நூலை அழகாக அச்சிட்டுதவிய சக்தி அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி உரியதாகுக.

யாழ், இலக்கிய வட்டம் பலவகைப்பட்ட சிறந்த நூல்களை வெளியிட்டு இருக்கிறது; தகைமை சான்ற பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலையும் வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிறது. தமிழ் உலகம் இதனை உவந்து ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

குரும்பசிட்டி,
தெல்லிப்பளை.
12-11-1977

கவிஞர் வி. கந்தவனம்
தலைவர், யாழ், இலக்கியவட்டம்

உ
சிவமயம்

ஆசியுரை

சரவணையூர் ஆ. தில்லைநாதப்புலவர்

யாழ்ப்பாணத்திலே கோயில்கள் தோறும் கந்த புராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லுவதிலும், வழிபடு தெய்வங்கள்மீது தோத்திரங்கள், பிரபந்தங்கள் செய்வதிலும் தமது காலத்தைக் கழித்த புண்ணியவாண்களாகிய புலவர்களுள்ளே சரவணையூர் ஆ. தில்லைநாதப்புலவர் ஒருவர்:

இவருடைய பிரபந்தங்களிலே சிலேடைகள், யமகங்கள் விரவியிருப்பதுண்டு. அவற்றின் பொருளை விளக்குவதற்கு இக்காலத்து வித்துவத் திறமை போதியதாகாது. அறிவிலும் வயசிலும் முதிர்ந்த பெரியாரை அண்மையில் பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவித்தது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி,
02-08-66:

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

தில்லைநாதப்புலவர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

பாவலரென் றிட்டாலும் சாலும் சாலும்
பண்டிதரென் றிட்டாலும் சாலும் சாலும்
நாவலரென் றிட்டாலும் சாலும் சாலும்
நம்மூரில் உபாத்தியாயர் என்றும் சொல்லி
ஆவலிநாற் புலவரெனும் சிறப்புப் பேரே
ஐயாட்டைப் பராயமுளார் தாமும் தேர
ஏவருமே சொலிச்சொல்லி இயற்பேர் தோன்றாது
எங்குமென்றும் புலவரெனக் குலவி னானே.

சாலிவாகன சகவருஷம் ஆயிரத் தெண்ணூற் றெட்டுக்குச் சரியான பார்த்திப வருஷம் சித்திரை மாதம் 18ம் திகதி (ஆங்கில ஆண்டு 1885) புதன்கிழமை இரவு சோதி வெள்ளி உச்சமாகப் பிறந்தவர் தில்லைநாதப்புலவர் அவர்கள்.

புலவரது பிறந்த ஊர் சரவணை. அங்கு பல சிறப்பும் புகழும் பொருந்திய வேளாண்குல தீபமாய ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் ஆறுமுகம் என்பவருக்கும் அவர் மனைவி நாயகப்பிள்ளைக்கும் புதல்வராகப் புலவர் அவதரித்தார். இவருக்கு முன் ஒரு பெண்ணும் இளமையாக ஒரு பெண்ணும் இரு தம்பிமாடும் ஆக ஐவட் இக்குடும்பத்தில் பிறந்தனர். புலவர் அவர்கள் சரவணை, பள்ளம்புலம் முருகமூர்த்தி கோவில் முகாமையாளராய் விளங்கிச் சிவத்தொண்டாற்றிய முருகபக்தர் ஸ்ரீமுருகப்பர் சிற்றன்பலத்தின் செல்வப் புதல்வி செல்லம்மாவைத் திருமணம் செய்து இல்லறம் நடத்தினார்.

தில்லைநாதபிள்ளை என்பது புலவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர். இவர் உரியகாலத்திலே, வேலணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் தாபகரும் சைவசித்தாந்த சாகரமும் ஆகிய பேராசிரியர் கந்தப்பிள்ளை அவர்களிடம் வித்தியாரம்பம் செய்விக்கப்பெற்று, அவ்வித்தியாசாலையில் கல்வியின்று வந்தார். நாகலிங்க உபாத்தியாயர், தம்பு உபாத்தியாயர், கந்தப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் ஆகிய மூவரிடமும் இவர் வாக்குண்டாம் முதலிய நீதிநூல்களையும், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களையும் நிகண்டு முதலிய கருவி நூல்களையும் கற்றுத்தெளிந்தார்; பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் பஞ்சலக்கணத்திற்கும் எழுதிய வசனநூல்களை நன்றாகப் பயின்றார்.

பின் இளமையிலேயே புலவர் அவர்கள் சமய தீக்ஷை பெற்றுக் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய சிவநூல்களை வாசிக்கும் பொருள் சொல்லவும் பழகினார்; தீக்ஷை பெற்ற பின்பு அதற்கு ஏற்ப நாடோறும் சந்தியாவந்தனம் ஆலய வழிபாடு செய்வதில் தவறாது சந்தியோபாஸ்திபரராய்ச்சரியை நெறியில் நின்றார். இவருக்குப் புராணபடனத்திற்கு வேண்டிய இராகங்கள் நன்றாகவரும்; இவரின் கண்டக்கருவி இனிமையானது.

சைவாலயங்களிலே புராணபடனம் செய்வதிலும் நுட்பமான சிறந்த உரை சொல்வதிலும் புலவர் சமர்த்தர். இது ஒவ்வொரு வருஷமும் நியமமாக அவர் நிகழ்த்திய தொண்டாகும். புலவர் அவர்களுக்கு நல்ல விளைநிலங்களும் தோட்டநிலங்களும் இருந்தன. "தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கில்" என்னும் குறளுக்கு அமைய நெல்லை விளைவித்து வளம் பொருந்திய கமக்காரனாகவும் மதிப்புப் பெற்றிருந்தவர் புலவர்.

பாட்டுப்பாடுவது புலவருக்கு இயல்பாய் அமைந்திருந்தது. எந்த இனப்பாட்டையும் அழகுற விரைவாக யாத்திடும் வல்லமை பெற்றிருந்தார். இவர் பிரபந்த இலக்கிய முறையைப் பின்பற்றிச் சொந்த ஊரிலும் அயற்கிராமங்களிலுமுள்ள விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அம்பாள் முதலிய தெய்வங்களைக் குறித்துப் பல பதிகங்களையும், ஊஞ்சற் பாக்களையும், துதிப் பாடல்களையும் ஆக்கியுள்ளார்; திருப்பள்ளம்புல யமகவந்தாதியையும், நல்லூர்க் கந்த சுவாமி பேரில் திருவருக்கமாலையையும், சிதம்பரம் நடராசப் பெருமானைக் குறித்துத் தில்லைச் சிலைடை வெண்பாவையும் பாடியுள்ளார்; இவை அச்சுவாகனமேறி வெளிவந்துள்ளன.

இவர் இயற்றிய செய்யுள்யாவும் அரிதுணர் பொருளனவாய்க் கற்பனை ததும்புலனவாய்ச் சுவையுடையனவாய் இருப்பது படிப்போர்க்குப் புலனாகும். இராமாயாணம் மகாபாரதம் முதலிய இதிகாசங்களை ஒரு அட்சரமும் தவறாது பொருளுணர்ந்து படித்தவர் புலவர். இவருடைய வீடு ஒரு வாசகசாலை என அமைந்து விளங்கியது. இவரிடம் கிடைத்தற்கரிய அனேக இலக்கண இலக்கிய காவிய இதிகாச நீதி நூல்கள் சொந்தமாக இருந்தன. அவற்றுள் பல இவரது தம்பியராகிய திரு. சிவசம்பு, திரு. தம்பிராசா ஆகியோர் தேடியவை. திரு. சிவசம்பு பிரபல வர்த்தகராய் விளங்கியவர். திரு. தம்பிராசா பெரும்புலமை நிறைந்தவர். இவர் இளமையிலேயே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை புலவரின் மனத்தை வாட்டியது மாத்திரமா, ஊருக்கும் பெரியதோர் இழப்பாகிவிட்டது:

புராண இதிகாசங்களைப் பலருக்கும் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்த காரணத்தால் புலவரை நெடுங்காலமாக உபாத்தியாயர் என்று கற்றோரும் மற்றோரும் அழைப்பது வழக்கம். பிற்காலத்தில் இவரை ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் தமையனரின் புதல்வரும் மும்மொழி வல்லுநரும் ஆகிய நல்லூர் ஸ்ரீமத் த. கைலாச பிள்ளை அவர்களும் அவரது மருகரும் தீவுப்பகுதி மணியகாரனும் ஆகிய ஸ்ரீமான் மு. சோமசுந்தரம் J. P. அவர்களும் “புலவர்” எனப் பட்டம் அளித்து அழைத்துக் கௌரவித்தார்கள். அதன் பின் தில்லைநாதப்புலவர் என இவர் பேர் வழங்கலாயிற்று.

புலவர் அவர்களுக்கு வேதநிந்தனை சைவநிந்தனை என்பவை பொறுமையை இழக்கச்செய்யும். “மறைகணிந்தனை சைவநிந்தனை பொருமனம்” எனும் ஆன்றோர்வாக்கு இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது இந்தக்குணம் காரணமாக ஒருகாலத்தில் சில கண்டனப் பிரகரங்களை இவர் வெளியிட்டபோது இவரது அறிவைப் பாராட்டாதவர் இல்லை. இவர் பாடிக்கொடுத்த வாழ்த்துப்பாக்கள் அநந்தம். அவைகளிலே இவர் யமகச் செய்யுள் பல செய்து இலக்கியச் சுவையை ஏற்றிவிடுவார்.

சைவ எல்லப்வ நாவலர் நிரம்பவழகிய தேசிகர், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை முதலியோர் இயற்றிய நூல்கள் பலவற்றைப் படித்து நர்டோறும் ஆங்காங்தள்ள கவிநயங்களை உணர்ந்து பிறருக்கும் சொல்லிப் புலவர் மகிழ்வது வழக்கம். இவ்வகையில் கலந்து உரையாடும் நட்பினன் ஆக நானும் நாற்பது ஆண்டுகள் இடையீடில்லாத தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். பலகாலம் புலவர் அவர்கள் பழகி நட்புப்பூண்டிருந்த இன்னுமொருவர் ஸ்ரீமத் அம்பலவாண நாவலர் அவர்கள்.

இத்தகைய கல்விமானாகிய சரவணையூர் ஆ. தில்லைநாதப் புலவர் அவர்களை ஈழநாட்டில் தமிழ் வழங்கும் பகுதியில் கற்றோர் அறிபாமல் இல்லை. இசை திசைபோக்கி வாழ்ந்த புலவர் அவர்கள் எண்பத்தொரு வயசு நிரம்பியபின் 05-07-1966ல் சிவபதமெய்தினார். தில்லைநாதப்புலவர் அவர்கள் ஆக்கிய தெய்வத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களைத் தொகுத்து வெளியிடுவது அவருடைய நினைவாக நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளுள் ஒன்று; அதிமுக்கியமானது; அக்கடமை இப்போது நிறைவேறுவதைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“சைவ நிலையம்”,
வேலணை மேற்கு,
14-10-1977.

ச. மகாலிங்கம் J. P.
சைவத்தமிழ் அறிஞர்

நாவலர் அடியொற்றி வாழ்ந்த பாவலர்

எல்லையில் ஆர்வம் பொங்க ஈசனை ஏத்தி யேத்தித் தொல்விசைத் தமிழின் இன்பம் சுரந்துயர் சைவம் வாழப் பல்கவைக் கவிதை நூல்கள் படைத்தருள் பகலோன் எங்கள் நல்லிசைப் புலவர் தில்லை நாதரை நயந்து வாழ்வாம்.

தில்லைக்குச் சிலேடை வெண்பாத் தீந்தொடை செய்தோன் மேலாம் நல்லைக்கு வருக்க மாலை நற்றமிழ் நல்குந் தூயோன் கல்லுக்கும் கனிவைக் காட்டும் சுரும்பினும் இனிமை சொட்டச் சொல்லுக்குப் பொருள் சொல்தில்லை நாதரைத் தொழுது வாழ்வாம்.

குலந்தரும் திருவும் கொண்ட கொற்றமும் குடிமைப் பேறும் நலந்தரும் ஞானத் தேசும் நாவலர் மரபைக் காத்து நிலந்தரும் பயனைப் போலநிறைந் தொளிர் தெய்வ வீறும் புலந்தரும் தில்லை நாதப் புலவரைப் போற்றி வாழ்வாம்.

கந்தபு ராணம் காட்டும் காட்சியிற் கலந்து நின்றோன் செந்தமிழ்ப் பயனாய் உள்ள திருநெறிப் பனுவல் தேர்ந்தோன் வந்ததன் மரபின் மாண்பை வழிவழி காத்து வாழ்ந்தோன் சிந்தையில் இனியான் தில்லை நாதரைப் போற்றி செய்வாம்.

புலவர்மணி தில்லைநாதபிள்ளை வசழையடி வாழையாகச் சைவத் தமிழ் திருநிறை சான்றோர்கள் வாழ்ந்து பண்பட்ட சரவணையூரில் தோன்றியவர். தண்ணளியும் சால்பும் நிரம்பிய பழம்பெருங்குடித் தோன்றல். இளமைதொட்டு ஒழுக்கமும் உயர்குடிப்பிறப்பும் சூழலும் தாலாட்ட வாழ்ந்த புலவர், பள்ளிப்பருவம் நீங்கிக் காவியங்கள், அருட்பனுவல்கள் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்னும் பெருநூல்களைக் கற்க விரும்பினார். அவரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விரும்பிய தந்தையார், நாவலர் கால்வழி மாணவராய் விளங்கிச் சைவத்தமிழ் ஒளிபரப்பும் கதிரோனாய் வேலணை மேற்கூரில் வாழ்ந்த உயர்திரு. தம்பு உபாத்தியாயரிடம் கல்விகற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். இங்ஙனம் தமிழ் நூல்களையும் சமயநூல்களையும் வரன்முறையாகக் கற்று அவற்றில் வல்லமை வாய்ந்து விளங்கிய புலவரின் புகழ் கற்றோர் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றது.

நூல்களைக் கற்றுத் தமது அறிவை வளம்படுத்தியதோடு அமையாது இயல்பாகவே சிறந்த கவிதையுள்ளம் படைத்தவராய்ப் புலவர் விளங்கினார். தமது கவிதைப்படைப்புக்கு வழிகாட்டியாகத் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையை உளத்தில் மதித்தார்.

தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயரின் ஆசிரிய ராக விளங்கிய மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை சிறந்த கவிஞர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அவரைப் போல் ஒரு சிறந்த கவிஞர் எவரும் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அவர் தமிழ் வரலாற்றில் பல பிரபந்தங்களைப் பாடித் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைச் சிறப்பித்துள்ளார். அவர் பாடிய சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழைச் சுவைத்தும் ஆவிதளிர்த்தும் ஆர்வம் கொண்ட பெருமை தில்லைநாதபிள்ளைக்கே உரியதாகும். இங்ஙனம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை பாடிய திருவிடைமருதூர் திருவந்தாதி, பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருத்தில்லை யமகவந்தாதி முதலிய பல பிரபந்தங்களை அல்லும் பகலும் அயரா அன்புடன் கற்றுச் சொல்லிச் சுவைக்கும் புலமையுள்ளம் படைத்தவர் நம்புலவர்.

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளைக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கள் யாவும் தில்லைநாதபிள்ளையவர்கட்கும் கிடைத்திருந்தால் இன்று தமிழகம் பாராட்டும் பெரும் பிரபந்தங்களையும் புராணங்களையும் பாடித் தமிழிலக்கிய உலகை வளம்படுத்தியிருப்பார். புலவர் பாடிய பிரபந்தங்களில் தில்லைச்சிலேடை வெண்பா, நல்லைத் திருவருக்கமலை, பள்ளம்புலத் திருமுருகரலங்காரம், பள்ளம்புலயமகவந்தாதி என்பன மிகச் சிறந்தனவாகும். இப்பிரபந்தங்கள் கற்றவர்க்கே உரியன. புலவர்கள் கூடிப்பாடிச் சுவைக்கத்தக்க கற்பனைவளமும் சமயசாஸ்திர மரபும் கொண்டனவாய் விளங்கும் சிறப்பைப் புலவர் கவிதைகளில் காணலாம்.

இன்றைய ஈழத்திருநாட்டில் மூன்று சிலேடை வெண்பாப் பிரபந்தங்கள் அச்சேறி விளங்குகின்றன. அவை நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் பாடிய கதிரைச்சிலேடை வெண்பா, வேலணை கிழக்கூர் பேரம்பலப் புலவர் பாடிய வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா, சரவணையூர் தில்லைநாதப்புலவர் பாடிய தில்லைச்சிலேடை வெண்பா என்பனவாகும். பழையதமிழ் மரபைத் தழுவிப் புலமை நலங்களியப் புலவரவர்கள் பாடிய பிரபந்தங்களைத் தில்லைநாதப்புலவர் பிரபந்தத்திரட்டு என்ற பெயருடன் வெளியிட்டு விழாக் கொண்டாடுவதே அவருக்கு நாம்செய்யும் பெரும் நன்றிக்கடனாகும்.

“கலைச்சோலை”,

கந்தர்மடம்,

யாழ்ப்பாணம்.

02-08-66.

வித்துவான் க. வேந்தனார்

சிவமயம்

அல்லல்வினை தீர்க்கப் பாடிய தில்லைநாதப்புலவர்

நாம் கண் காணக் கூடியதாக வித்துவ சிரோமணி பிரமஸ்ரீ சி: கணேசையர் அவர்களும், நவாலியூர், க. சோமசுந்தரப் புலவரும், சரவணையூர், ஆ. தில்லைநாதப் புலவரும், வேறு சில புலவர் பெருமக்களும் வாழ்ந்து ஈழத்தமிழை வளர்த்தார்கள். பல பாடல்களை — தோத்திரப் பாடல்களை — ஆக்கி அளித்தார்கள். இவர்களில் இறுதியாக 1966வரை வாழ்ந்தவர் தில்லைநாதப் புலவர் ஆவர்.

இவரை நான் ஆனந்தா ஆச்சகத்திலும், விவேகானந்தா அச்சகத்திலும் பலமுறையும் கண்டிருக்கிறேன். ஆனந்தா அச்சக உரிமையாளர் திரு. தி. ச. வரதராசன் இவரைப்பற்றி ஒருமுறை கூறி ஒருசில நூல்களைப் படித்துப் பார்க்கும்படி என்னிடம் தந்தார். அவற்றில் ஒன்று தில்லைச் சிலேடை வெண்பா; மற்றது ஒரு யமக வந்தாதி. அவை என்னுடைய புத்திக்கு எட்டாதனவையாக, விளங்க முடியாதனவையாக கடும் நடையுடையனவாக இருந்தன. ஆனபடியால் அதிகம் அக்கறை செலுத்தாமல் வாசித்துவிட்டு வைத்துவிட்டேன்.

சிறிதுகாலம் செல்ல அவருடைய மகன் கலைமாணி தில்லை. சிவநேசபிள்ளை அவர்களும் நானும் ஒரு ஆங்கிலக் கல்லூரியில் படிப்பிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவரும் நானும் சிறந்த நட்பாளர்கள் ஆனோம். அவருக்கு அவரின் தந்தையாரின் நூல்களை ஒரே நூலாக்கி நன்றாக வெளியிடவேண்டும் என்ற அவா. அவர் எனது உதவியைநாடி வந்தபொழுது மீண்டும் அந்த நூல்களை வாசிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இத்தொகுதியிலுள்ள பதிசங்கள், ஊஞ்சல்கள், தனிப்பாடல்கள், துதிப்பாடல்கள் என்பவை சாதாரண பொதுமக்களும் வாசித்து விளங்கக் கூடியனவையாக உள்ளன. பாடல்கள் உள்ளத்தை உருக்கி இறைவனடியைச் சிந்திக்க வைப்பன. சிலேடைகளும் யமகங்களும் வருக்கமாலையும் மிக மிகப் பழம்புலவர்களை ஞாபகஞ்செய்வித்து, தில்லைநாதப் புலவரது ஆழ்ந்த தமிழ்ப்படிப்பை வெளிப்படுத்துவன. கற்பனைக்களஞ்சியம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில் மிக ஈடுபாடுகொண்டவர் தில்லைநாதப்புலவர் அவர்கள்.

குமரகுருபரர் தமது தம்பியின் திருமணவீட்டிலே தம்பதிகளை வாழ்த்தும் முகமாக “அரனவனிடத்திலே” என்ற பாடலில் விநா

யகருக்கும், சுப்பிரமணியருக்கும் நடந்த குழந்தை விளையாட்டை அருமையாகப் பாடியிருக்கிறார். அப்படி நமது புலவரும் விநாயகருக்கும் சுப்பிரமணியருக்கும் மாம்பழம் சம்பந்தமாக நடந்த விளையாட்டை நல்ல பாடலாக நமக்குத் தந்திருக்கிறார். வேலணை மேற்கு பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் பதிபத்தில் இப்பாடல் இருக்கிறது இதோ அந்தப் பாடல்:-

தந்தையா ரதுகைத் தலத்திலொரு மாம்பழக்
கனிகண் டெனக்கிதைத்தா
தாவிதை யெனக்கெனச் சேயுநீ யுங்கேட்ட
தருணத்தி லொருபழத்தை
வந்திரு மகார்கேட்கி லீவதெவ் வாறென
மதித்தொரு கணத்திலுலகை
வலமாக வருமவர்க் கேயீது மென்னவேள்
மயிலயத் திற்சவாரி
தந்துலகை வலமாக வருமுன்ன ருலகெலாந்
தலைவநீ தானேயெனச்
சாற்றிப்ர தட்சணஞ் செய்துமுன் வந்துகனி
தனைவாங்கி யுண்மகிழ்ந்த
கந்தையடு சிந்துரச் சுந்தரமுகா நினைடி
கட்சடிய னாக்கியருள்மா
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே.

புலவர் எடுத்த உடனே ஆசுகவியைப்போலப் பாடக்கூடிய புலமை வாய்ந்தவர். இதோ ஒரு உதாரணம்:

திருவெம்பாவைக் காலத்திலே புலவர் அவர்கள் கரம்பன் முநக மூர்த்தி கோவிலுக்குச் சென்று சுவாமியை வணங்கிவிட்டு பக்கத்திலே உள்ள சிவஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த ஐயரது வீட்டில் சிரமபரிகாரம் செய்வது வழக்கம். ஒருமுறை ஐயரது தாயார் அவரது பசியைப்போக்குவதற்காகக் களி கிண்டிக் கொடுத்தார். களியை உண்ட சுவையி னாலே புலவருக்குப் பாட்டுவந்து விட்டது. உடனே அக்களியைப் பற்றி அவர் ஒரு பாட்டுப்பாடினார். அப்பாட்டு இது :

கிளிகளுட் பஞ்ச வர்ணக்
கிளியெனக் கிளத்துந் நல்ல
வழிகளுள் முத்தி காட்டும்
வழியென மாட்சித் தாய

சுழிகளுட் பிள்ளை யாரின்
 சுழியென வுணுவர்க் கத்துட்
 களிசிறந் திடுஞ்சோ மாஸ்கந்த
 ஐயர்தாய் கையாற் கிண்டில்

புலவர் அவர்களது விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகியோரது விளையாட்டையும் ஒரு ஆசுகவியையும் உங்களுக்குக் காட்டினேன். அவற்றை அடுத்து இன்னும் சில பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

கல்விக்கதிபதியாகிய சரஸ்வதிதேவியைக் கம்பர் சரஸ்வதி அந்தாதி மூலம் வாழ்த்தி வணங்கியுள்ளார்; குமரகுருபரர் சகல கலாவல்லி மூலம் அழகாகப் பாடியுள்ளார்; மகாகவி பாரதியார் எளிமையான பாடல்கள்மூலம் மாணவர்கள் படித்து இரசிக்கத் தக்க விதமாகப் பாடியுள்ளார். இப்படிப் பல புலவர்கள் அவளைப் பலவாறு பாடியுள்ளார்கள். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரும் 'நாமகள் புகழ்மலை' என்ற ஒரு பெரிய நூலையே பாடி அவளை எத்தியிருக்கிறார். நமது புலவரும் 'வாணி துதி' என்ற பாடல்கள் மூலம் உயர்தர மாணவர்களுக்கு விளக்கமுறுமாறு மிக எளிமையாகவும் நன்றாகவும் பாடியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

வந்தவிக் கன்னி மதியதனில்
 வாணிக் குரிய விரதம்தில்
 புந்தி மகிழ்ந்தக் கலைமகளின்
 பூவடிப் பூசையைச் செய்குவமே.

அன்புசெய் தேத்தி யருந்தமிழை
 யாக்கி யளிக்குமிந் நாமகளை
 இன்புள மாகலை வன்மையுளத்
 தெய்தத் துதித்து வணங்குவமே;

பால்பழஞ் சர்க்கரை தேங்காயெட்
 பாகரும் பாயசம் மாபூப
 மேல மிடித்திடுங் கோலமெழி
 லெய்திள வெற்றிலை யோடினிய

கண்டு பருப்புக் கடலையவல்
 கன்னலி தென்னந் தருமிளநீர்
 பண்டர வாக்கிய நல்லசுவைப்
 பண்ணியம் வைத்து வணங்குவமே.

சைவ நாயன்மார்களும் பெரியோர்களும் சிற்றறிவுடைய சாதாரண மனிதர்களைப்போல அவர்தம் குறைகளை எல்லாம் தம்மேல்

ஏற்றி மனிதர்கள் எப்படிக்கெட்டழிந்து போகிறார்கள் என்பதையும் கடவுளை ஏற்றிப் போற்றினால் என்னென்ன நன்மைகள் உண்டாகும் என்பதையும் பல பாடல்களில் வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். திருநாவுக்கரசர் திருவங்கமாலையில் “தலையே நீ வணங்காய்” “கண்காள் காண்மின்களோ” என மனமுருகிப் பாடியுள்ளார். அப்படியே வேறொரு அன்பாளரும் — மார்க்க சகாய தேவர் — மிக உருக்கமாகத் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழில் :

“கண்ணால் உனது திருவடியைக்
கண்டு ஆதரவு பெருகியிரு
கையால் தொழுதுன் திருக்கோயில்
காலால் வலஞ்செய்து உனதுபுகழ்
பண்ணால் உருகிப் புகழ்ந்துகண்ணீர்
பாயா எனையும்” எனவும்

“உருகா மனமும் சிவஞானம்
உணரா அறிவும் உனதுபுகழ்
ஓதா நாவும் ஓதக்கேட்டு
உவந்தே இனிய நதிபோலப்
பெருகா விழியும் உடையேனை”

எனவும் பாடியுள்ளார். அப்படியே பழம் புலவர்களின் அடியையொற்றிப் புளியங்கூடல் மாரியம்மன் பதிகம் மூன்றாவது ஒன்பதாவது பாடல்களில் எங்கள் புலவரும் பாடியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. பாடல்கள் இவை :

“தேவியே நினதா லயந்தொழே னலகிடேன்
திருமெழுக்குச் சாத்திலேன்
திகழ்வொளி நெய்விளக் கேற்றிலேன் உள்ளமெரி
தீயில்மெழு கென்னவுருகேன்
பாவியேன் கொலைமுதல வாயவைம் பாதகப்
பற்றுற்ற தன்றியுனதீர்
பாதபங் கயமீது பற்றுற்ற தில்லையெப்
படியடிய னுவனந்தோ
காவிநேர் கண்ணியே புண்ணிய சொரூபியே
கருணைப்ர வாகமேமா
கலையில்வல் லவியேநல் மலைவில்லி பாலிற்
கலந்தமலை வல்லியேசொ
லாவிசு ளனையதையுந் தருமுலக வன்னையே
யாளுனது பிள்ளையலவோ
வருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யம்மனெனு மனிகொட் தாயே”

என்றும்

“நித்தியமு நினதருட் டிருமேனி யைக்கண்கள்
 நீரிறைத் துக்காணவும்
 நிளையெனது புன்றலை வணங்கவும் வலமாக
 நின்கோயில் கால்கள்வரவும்
 கைத்தலம் இரண்டுமஞ் சலிசெய்ய வுங்காது
 சுருதுனது நாமதேயங்
 களைமகிழ்வி னெடுகேட்க வுந்நினது துதியினைக்
 கற்றுநாத் தோத்திரத்தை
 மெத்தும்அன் பொடுபாட வுஞ்செய்து விமலையே
 மெய்ப்பேறு கூடவருள்வாய்”

என்றும் புலவர் பாடியுள்ளார்:

ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பர்டல்களைப் பாடிய தில்லைநாதப் புலவரது பாடல்களில் சிலவற்றைத் தொட்டுக் காட்டியுள்ளேன். இது போதாது என்பதே எனது எண்ணம். பெரும் புலமை படைத்தோர் இப்பாடல்கள் நின்று நிலவுமாறு செய்வது ஈழத் தமிழுக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடனாகும்.

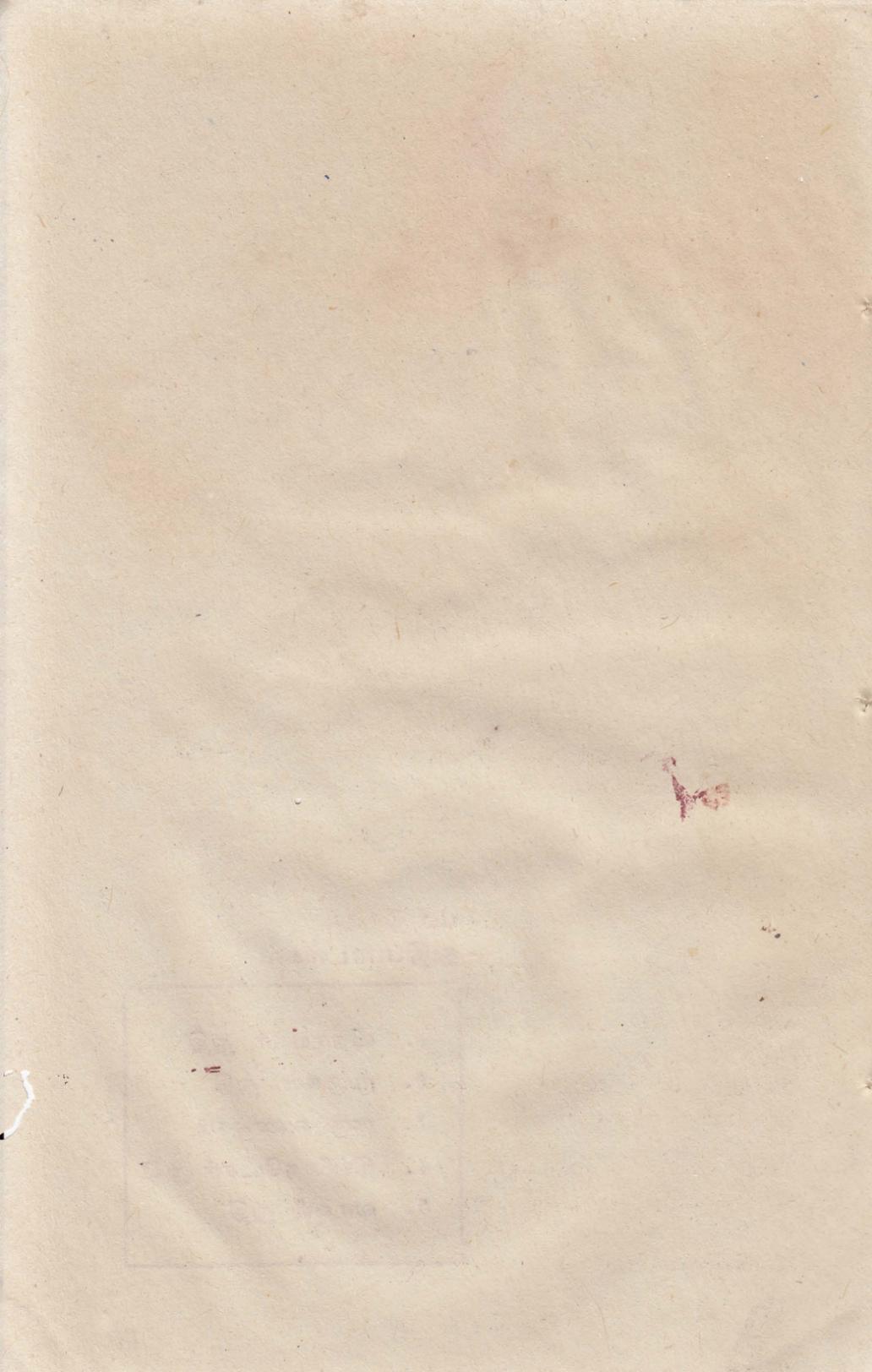
புதுமையான சவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவரும் இந்த நாளிலே பழமையான நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடும் முயற்சி யாழ்ப்பாணத்தில் இன்னும் குறைந்து விடவில்லை. அந்த வழியில் இந்த நூலும் வெளிவருகின்றது. இந்நூல் நின்று நிலவ வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

குரும்பசிட்டி.
 12-11-1977.

இரீகமணி கனக. செந்திநாதன்

பகுதி 1
துதிப்பாடல்கள்

1. விநாயகர் துதி
2. முருகன் துதி
3. குரு வணக்கம்
4. தில்லைநடேசர் துதி
5. வாணி துதி

சிவமயம்

காப்பு
விநாயகர் துதி
நேரிசை வெண்பா

முறிகண்டி யானைமுகா மூஷிகமூர் தேவே
மறிகண்ட வத்தனருண் மைந்தா — பொறிகொண்ட
சீலமயில் மேவுமயிற் சேயண்ணு பச்சையுமை
பாலதுதிக் கையா பரி.

முருகன் துதி
நேரிசை வெண்பா

வந்தகதிர் காமவடி வேலவனை நல்லூரிற்
கந்தனைமா விட்டபுரக் காங்கெயனைச் — சந்நிதியில்
வேளைப்பள் ளம்புலத்து வேற்கிறையை யன்பொடெந்த
நாளுநினை நெஞ்சே நனி. (1)

சீலா குமரா திருமுருகா தேவிதந்த
பாலா வருட்டிருப்பள் ளம்புலத்து — வேலாவுன்
காலமலர்க் கஞ்சக் கழலை நினைக்குமந்த
வேலையைமட் டுந்தா வெனக்கு. (2)

ஐயாபள் ளம்புலத்தி லாறுமுகா வீறுமயிற்
கையா குகாமுருகா காங்கேயா — எய்யா தென்
புந்தி யருட்புணரி புக்கமுந்த வாசுலத்தைச்
சிந்தியிந்த வேளையருள் செய். (3)

செய்யார்பள் ளம்புலத்துச் சீலவயில் வேலமுரு
கையா குகாகுமுகா காருணிய — வையாவென்
வேய்யவினை யேக விமலவுனக் காளாகச்
செய்யருளே யானுய்ந் திட. (4)

திருவார்பள் ளம்புலத்துத் தெய்விகமே செச்சை
மருவார் மலர்மாலை வாகா — தருவாரும்
பொன்னாட் டரிக்கரசீ புங்கவனே யின்றமிழின்
தென்னாட்டா னேதா திரு. (5)

பள்ளம் புலக்குமரா பாலசுப்ர மண்யாவென்
னுள்ளக் கவலையழித் தோதியளித் — தெள்ளலற
வாழத் திருச்சரவ னேற்பவவென் றோதியுளைத்
தாழமற வாதஅன்பைத் தா. (6)

குருவணக்கம்

கட்டளைக்கலித்துறை

எஞ்சாத அன்பொடெம் வீத்யா குரவ ரெனுமியலிற்
றுஞ்சாத மாபுகழ்க் கந்தப்பிள் ளைக்கலைத் தோன்றலைநற்
பஞ்சாக் கரதே சிகளை மகாதம்புப் பண்டிதனை
நெஞ்சாதி மூன்றிலுஞ் சேர்த்துதுங் கண்மணி நேர்வரென்றே

தில்லைநடேசர் துதி

எழுசீர் வீருத்தம்

தில்லை யம்ப லத்த னேதி ருக்கி ருந்த பாதனே
யல்லை வென்ற தீயி ருந்த வத்த னேபொன் மாமலை
வில்லி ருக்க வும்பு ரஞ்சி ரித்தெ ரித்த விறலனே
கல்லெ றிந்த வற்கு முத்தி காட்டி நின்ற கடவுளே. (1)

ஐய வாதி மத்தி யாந்த ரகித வேத னாதியோ
ருய்ய வெய்ய நஞ்சை யுண்டு வேத வாக மங்களைச்
சீசய்து தந்த வதினு மிச்சி தம்ப ரப்பொன் மன்றிலே
கையி லங்கி துடியெ டுத்து நடமி யற்றல் கருணையே. (2)

காய வாழ்வு நிலை யிலாத புற்பு தம்பொய் கானனீர்
மாய மென்ற றிந்து மைய வதில முந்து மறிவிலா
நாயி னேன ரங்கி லாடு நாத குஞ்சி தப்பத
மாய தூய தாளி னீழ லடைவ தெந்த நாளதோ (3)

கால்ந கக்க ணிற்க ணுள்ள வேங்கை யோடு பாம்பெனிற்
ரூல மீது படையு மஞ்ச மென்று சொன்ன சர்ப்பமு
மாலு நாலு முகனு மிந்தி ராதி தேவர் முனிவர
ரேலு மங்கி வாயு மூன்றெ னாயி ரத்த ரேத்திறை (4)

கைவி டாத கூத்து கந்த கடவு ளேந டேசமா
மைவி டாத கண்ட தொண்டர் வாழ வாடு பாதனே
யைவி டாத கண்ட முற்று விக்குண் மேலெ ழாமுனள்
செய்வி டாத தில்லை நாத புகலெ டுத்த திருவடி (5)

தக்க சண்பை வந்து பால ருந்தி யப்பர் சுந்தரர்
மிக்க அன்பி லருளில் விண்ட முறைக ளேழும் முனிசொல
முக்க ணார்வ ரைந்த வுள்ள முருகு மெட்டென் முறையுமுன்
புக்க தோடு மாற்று யர்ந்த பொன்னி னுற்செய் பொதுவிகே

துன்ன ருஞ்சி ருட்டி யாதி யாய தூய வைந்தொழி
லென்ன வந்த தாண்ட வத்தை யென்றும் மாசி லாசையாந்
தென்ன ரங்கி லாடு வானெ டுத்த குஞ்சி தப்பதம்
பின்னொ ரன்னை சேயெ னாத வெருவ ரத்தை நல்குமே. (7)

நல்ல சீல மோங்கு சோழ நாட்டி டைப்ப ரந்தபேர்த்
தில்லை மூர்த்தி தலமி லங்கு தீர்த்த மூன்றி னுறைவிடம்
அல்ல லாக்கு குட்ட நோய்கொள் சிங்க வன்ம னுடிட
வெல்லி ரண்ய வன்ம னுக்கு 1 தீர்த்த மாடி டர்கெட. (8)

பொற்பு வந்த கோயி லென்று புகல்பு ராத னத்தல
மற்பு வந்து கண்ட தொண்டர் பிறவி நோய்க்கொ ரௌடதம்
வற்பு வந்த வைந்தி லொன்ற தென்ற வம்ப ரத்தலத்
தற்பு தத்த நடனெ டுத்த வடியில் நான்கி னடியறி (9)

மும்மை யாயி ரத்தி னோரில் யாமு மொன்றெ னுமொழிந்
தெம்மை யாள வருந டேச ரென்று மாடு மம்பலஞ்
செம்மை சேரு மிந்த வைய வெள்ளி யஞ்சி லம்பதே
லம்மை யத்த னருள வெண்ணி யமர வந்த கோயில்தான் (10)

வீடு தேடு மாசை யோர்கள் காசி யின்க னுயிர்விடல்
பீடு கூடு கமலை யிற்பி றத்த றன்னி னும்லகு
மாடை மன்றி லாடல் காணல் வந்த னித்த லெழுதிட
வேடு கொண்டு வந்த தெந்தை மழைபெய் மேக மினையென (11)

30-12-63

—o—

1 தீர்த்தம் — சிவகங்கை, அது — தீர்த்த மென்பது சிவகங்கையே
மூர்த்தியம்பலக் கூத்தன துருவே. யேத்தருந்தல மெயிற்புனிழுவே
என்றவிச் செய்யுளாற் போதரும்.

வாணி துதி நேரிசை வெண்பா

வந்தனித்து வாணி வணக்கமென மன்னிதனைத்
தந்திடுது மைங்கைத் தனிமருப்புச் — சிந்துரத்தை
யொப்பகன்ற நல்லகொடை யுள்ளவருட் கற்பகத்தை
யெய்ப்பகல வுள்ளிருத்தி யிங்கு.

வீரூத்தம்

வெண்ணிறத் தாமரைப் பூவினிலே
மேவியப் பூநிற மாகியமின்
கண்ணிய முற்ற சகலகலா
வல்லவி யெண்கணன் காரிகையே.

வந்தவித் தாமரைப் பூவினில்வாழ்
வாணி சரஸ்வதி பாரதியவ்
வந்தணன் நாவினில் வைகும
லாசனி கல்விக் களஞ்சியமே.

மாண்புள தாய சகலகலா
வல்லவி யாகிய வெண்கமலை
பூன்பொரு ளாகிய கல்விவரும்
புண்ணியர் நாவினில் நண்ணியமான்.

வந்தசெந் தாமரைப் பூவினில்வாழ்
வானவன் மாமனை யாகியமின்
எந்தப் பொருளினும் மேலெனவே
யெய்திடக் கல்வியை யீந்திடுமான்.

பங்கய வீந்திடும் பூதவுடம்
பானது மின்னிலைப் பான்மையதே
அங்கவன் மாதில ளாக்குமுடம்
பத்தகை யோவழி யாததுவே.

வந்தவிக் கன்னி மதியதனில்
வாணிக் குரிய விரதமிதில்
புந்தி மகிழ்ந்தக் கலைமகளின்
பூவடிப் பூசையைச் செய்குவமே.

அன்புசெய் தேத்தி யருந்தமிழை
யாக்கி யளிக்குமிந் நாமகளை
இன்புள மாகலை வன்மையுளத்
தெய்தத் துதித்து வணங்குவமே.

பால்பழஞ் சர்க்கரை தேங்காயெட்
பாகரும் பாயசம் மாபூப
மேல மிடித்திடுங் கோலமெழி
லெய்திள வெற்றிலை யோடினிய

கண்டு பருப்புக் கடலையவல்
கன்னலி தென்னந் தருமிளநீர்
பண்டர வாக்கிய நல்லகவைப்
பண்ணியம் வைத்து வணங்குவமே.

பாருயிர் யாவையு மாக்கியவப்
பங்கயன் றேவியெ னாமகளை
ஏருல வன்பொடு பூசைபுரிந்
தீகுதி கல்வியென் றேத்துவமே.

10-10-56

குறிப்பு : இப்பகுதி புலவர் அவர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளி
லிருந்தும் தனித் துண்டுப்பிரசுரங்களிலிருந்தும் தொகுக்
கப்பெற்றது.

பகுதி 2

பதிகங்கள்

1. வேலணை, இலந்தைவனம்
சித்திவிநாயகர் பதிகம்
— 1948
2. வேலணைமேற்கு, பெரியபுலம்
மகா கணபதிப்பிள்ளையார்
பதிகம் — 1948
3. புளியங்கூடல்
மாரியம்மன் பதிகம் — 1948
4. நாரந்தனை
சுப்பிரமணியசுவாமி பதிகம்
— 1951
5. மேலைக்கரம்பன்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி
பதிகம் — 1951
6. புளியங்கூடல்
கதிர்வேலாயுத சுவாமி
பதிகம் — 1955
7. சரவணை, பள்ளம்புலம்
முருகமூர்த்தி திருப்பதிகம்
— 1957

வேலணை, இலந்தைவனம்
சித்திவிநாயகர் பதிகம்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசீரியவீருத்தம்

பொன்னினழ குறவியற் றோடைதிரு
நெற்றியிற் பொலியனிலை புகலொணாத
புத்தொளி விடும்ரத்ன மெளலிசிர
மீதிருள் புறத்திரிய வைகவழகாய்
மின்னரிய கிம்புரிப் பூணைக
தந்தவெறுள் மேல்வரலை யொத்திலங்க
மேதக்க தாரகக் களிஞ்ரொடிமை
யப்பிடி விளங்கமு னளித்ததனயா
முன்னரிய தாயமு ஷிகவாக
கைருணை முதிரிய மூன்றுகண்ணை
முன்னவா பன்னிருகை மன்னுவேள்
துணைவமறை முதலாய விக்னராச
மன்னுபா சாங்குச தராவைங்
கராவருள்செய் வள்ளலே தெள்ளுமழகு
வருமரிய 1வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (1)

கண்கஞ்ச மாகியுள வாழிமுத
லைம்படைக் கடவுளடை நெடியவடிவக்
கட்செவியி னெப்பற்ற சாபமக
லச்செய்த கருணைப் பெருங்கடவுளே
யெண்கஞ்ச னுதியிமை யவர்களிட
ரேகவேத் தேகதந் தாதினஞ்செ
யின்னுதர மதிலொளிகொள் வட்டவடி
வாமிரத் தினமென்ன வந்தவடிவா

வெண்கஞ்ச மலர்மகளி னவதார
வெளவையை வியக்கமண மறிகரத்தால்
விரைவினி லெடுத்துமுன் சென்றவர்கள்
கைலைமலை மேவமுன ரங்குவைத்தோய்
வண்கஞ்ச மலரனைய வுன்றிரு
வடிப்பத்தி வளரவருள் புரியுளத்தேர்
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (2)

வருமரிய பெரியதவ வலிபடைத்
திட்டகய முகனாகி வந்தவாகு
வாகனா மாகனக நாட்டிலிறை
காவிரி வனத்தைவன மின்றிவாடுந்
தருமருவு நந்தன வனத்தில்வர
வருளெனத் தாடொழு திறைஞ்சவந்நீர்
தங்குகுறு முனிகமண் டலமீது
கொடியெனத் தங்கிக் கவிழ்த்தநீராற்
பொருவரிய நந்தன வனந்தழைத்
துப்பத்ர புட்பங்க ளீயவரனைப்
பூசைசெய் திந்திர னுளங்களித்
திடவருள் புரிந்தகிரு பாமூர்த்தியே
மருவரு மலர்ச்சோலை வானளவு
செய்யவதில் மஞ்சதுஞ் சுஞ்சிறப்பு
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (3)

கற்பகக்கடவுளே யற்பொடுனை யெண்ணடியர்
கருமமெல் லாந்திருப்தி
கரமாக முற்றச்செ யும்விக்ன ராசமா
காருண்ய மெய்த்தெய்வமே
பொற்பகத் துள்ளபரி பூரண னந்தமெய்ப்
போதமே ஞான வொளியே
பொங்கிவழி தருகருணை வெள்ளமே மேலான
புத்தமிர்த மேகற்பகத்

துற்பவித் தலர்பூவில் வழிசெழுந் தேனேந்
லோருளத் துள்ளுமொளியே
யொருபொழுதினுந்திரிபு மருவாது நித்யமா
யுளவேக வஸ்துவேசொல்
வற்பரிய பத்தியின ருக்கெளி வராதமா
தங்கவத னுதிருச்சீர்
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (4)

பாசாங் குசக்கரா தற்பரா சிற்பரா
மாபரா பரதினஞ்சீர்ப்
பண்ணவர்கள் வந்துதுதி பண்ணிமுடி சூடிரு
பதாம்புயா மாசிலாத
தேசான துற்றவருள் வடிவமுள பரசிவன்
றேவிதரு மாசிரேட்ட
செம்மலே பாலலோ சனவக்ர தந்ததிரி
யம்பகா சூர்ப்பகன்
பூசா துரந்தரற் கல்லாது நின்னடிப்
போதினிற் பத்திசிறிதும்
புல்லாத ஞானவறி வில்லாத வெற்குமருள்
புரிவையோ முத்திமுதலே
மாசான தற்றநற் பவளா சலம்போல
வருகயமு காவருட்சீர்
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (5)

நித்திய நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
நிர்விஷய சித்தசித்தாய்
நிலவுபரி பூரண னந்தமே சுத்தசித்
சைதயை ரூபநிமலா
தத்துவா தீதனே சர்வவல் லபனே
சதானந்த னேபரசுகோ
ததியேய ருஞ்சங்க நிதியே சொல்கற்பகத்
தாருவே தேனுவேமா

சித்திவிக் னேசுரா சுத்தாத்து விதசைவ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
தேவாதி தேவனே மாமேவு மார்பமால்
செய்தபூ சனையுவந்த
மத்தகமு றத்திமுக வரதகண ராசவுன்
மலரடிக் கபய மருமேர்
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (6)

வயமாரு மாவலிக் கயமுகன் பெற்றமா
வலியினுற் றேவர்தம்மை
வாட்டவவர் வந்தடி வணங்கியசு ரப்பகையை
மாற்றியரு ளென்னவவர்க்
ஞயமாறு கொண்டவ னுடன்போர் புரிந்துவென்
றேகொலப் பின்னுமமரரை
யுன்னிமு டிகவடிவு மன்னவத னதுவலி
யொழித்ததனை யாகுவாகு
மயமாக லூர்ந்தபோர் வயமேவு வீரபொய்
யாக்கையைக் காக்கைபொருளா
யையனே யருளென்ற மெய்யனே யொப்பற்ற
வமலனே யெய்ப்பில்வைப்பே
வயமா முகாநினை மறந்தாலு நீகருனை
வைத்தாண்டு தொண்டெனக்கொள்
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை முதல்வடிவு
மருவிவரு பிள்ளையாரே. (7)

குஞ்சர முகாநின்ற னன்புளந் தன்னிலே
குடிகொண்ட வடியரெல்லாங்
குறைவற்ற பேரருட் செல்வராய் வாழ்தல் கண்
கூடாதல் கண்டுமுனது
செஞ்சரண பங்கே ருகங்களிற் பற்றிலாச்
சிற்றறிவி னேனுமரிய
திருவருட் கருகனாய் வரவருட் கட்பார்வை
செய்விக்ன ராசநீயே

தஞ்சமரு ளாழியே பலகைபெற் றுக்கற்
பசுக்கறந் தாரையொப்பத்
தமியனேன் செய்தக்க செய்யாது விட்டநற்
றருமமில் லாதபாவி
வஞ்சனே னுளமீது சொப்பனத் தாயினும்
வருவையோ முத்திமுதலே
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை முதல்வடிவு
மருவிவரு பிள்ளையாரே. (8)

கந்தமறி தருதிருக் கரவரத வெந்தையே
கண்கள்மூன் றுளகரும்பே
கருதரிய பரிபூர ணைந்த மாயகற்
பகவிநா யகமூர்த்தியே
செந்திரு வருந்திருப் புயனாதி தேவர்தாஞ்
சிந்தித்த வற்றையெல்லாந்
திருமுன்னர் வந்திறைஞ்சிக் கேட்பவீந்திடுந்
தெய்வமே தேவதேவாய்
வந்தவங் குசபாச வரதவப யத்தனே
மாமறையி னைந்ததென்ன
வருமறையை மேருவாந் திருமுறையி லேதந்
தெழுத்தாணி யாள்வரைந்த
மந்தமா முகவேக தந்தனே யெற்குனது
மலரடியி னீழலுதவேர்
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (9)

திருவரு மருட்சத்தி யாமுனது வல்லபா
தேவிதரு கருணைவாழ்க
தேசுதவ வருதிருக் கரதலப் பாசாங்கு
சத்திறர் படைகள்வாழ்க
வருகட லுடுத்தபுவி முற்றுமுன தாதர
மலிந்தவருள் பெற்றுவாழ்க
மன்னுனை வணங்கரிய சித்தாந்த சைவாபி
மானிகள் டுகிழ்ந்துவாழ்க

அருமலையு மொருபொருள தலவென் றிடக்கறிக்
குந்திறல்கொ ளாகுவாழ்க
வணிபணிமு னுதியா வுளவுன துபாங்கங்க
ளருகாது பெருகிவாழ்க
மருமருவு மலர்முதல தருகரிய பொழிலுரிய
மாபெரிய வழகினேடு
வருமரிய வதரிவன மதனில்மறை
முதல்வடிவு மருவிவரு பிள்ளையாரே. (10)

**வேலணை மேற்கு, பெரியபுலம்
மகா கணபதிப்பிள்ளையார் பதிகம்
பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவீருத்தம்**

சீரேறு திக்கெட்டு மெட்டொளி யிரத்தினத்
 திருமுடி சிரத்திலுதயஞ்
 செய்யநற் றிருநெற்றி யுற்றோடை யாம்பணி
 திருத்தக்க வழகையீய
 வேரேற வருமரிய கிம்புரிப் பூணைக
 தந்தத்தி னிலவெறிப்ப
 விலகுதிரு வருபிரண வக்களிற் றுனனத்
 திழிபெருங் கருணை வெள்ளம்
 பாரேற வுயிர்கள்பெற் றின்படைய வந்தருட்
 படிவம தெடுத்தபதியே
 பாலலோ சனவிமல வேரம்ப வோர்கொம்ப
 பாசாங்கு சக்கரத்த
 காரேறு களனுமை குமாரவேள் சோதரா
 கமலபத மலர்நிழற்றா
 கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
 கணபதிப் பிள்ளையாரே. (1)

மாசான தற்றநற் பவளாசலங்கள் போல்
 வளர்நிரண்டு புயமும்
 வருவதன கரமு மங்குசபாச வட்டுகங்
 கொம்புவதி கைகணுன்குந்
 தேசார் கஜானனமு மாபெருங் கருணைபொழி
 திரிநேத் திரங்களுஞ் சீர்ச்
 செங்கஞ்ச வலரினெழி றங்குதிரு வடிகளுஞ்
 சிந்தைதனி னென்றுமுறுமா
 றீசாவெ னக்கருளி யாசான தைத்துரந்
 தின்னருள்செய் விக்னராச
 வெந்தையே முந்தைமறை தந்தமுதல் வடிவே
 யெவர்க்குமுத லாயபொருளே

காசாரு மொளிபோல நீக்கமற வெங்குங்
கலந்துநிறை கின்றபொருளே
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (2)

மாதளவ முகைநகையர் மண்பொன யுள்ளமு
வாசையெனு மர்யமாய
வலையிடைப் பட்டுவளி வழிவந்த பஞ்சென
மயங்கியொரு கணமதென்னும்
போதளவு நிலைநிலா தென்னுள்ள மையவேர்
போம்வழிப் புகுமலம்போற்
பொல்லாத தீயவைம் புலவாறு செல்லாது
புண்ணியா வுனது புனிதத்
தாதளவு முபயபா தாரவிந் தங்களைச்
சாரத் திருப்பியருளைத்
தந்தாண வாதிகள் வறுத்தவித் தாகநற்
றயைவைப்ப தெந்தநாளோ
காதளவு செல்கடைக் கண்வல்ல பரதேவி
காதல கணேசராச
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (3)

வயமிகு கண்திபதி யேயைங் கராவாகு
வாகன விக்கிராச
வரதவொரு தந்தவுமை மைந்தவே ரம்பதந்
தாவளா னனமணத்தார்ப்
புயமா றிரண்டுடைய குமரவேள் வள்ளிமலை
புக்கபொழு தினினினைக்கப்
போய்த்துணைவ னென்னல்கண் கூடாக நற்றுணை
புரிந்தகிரு பாமூர்த்தியே
யுயலரிதெ னப்பரிவொ டோலமிட வமரர்விண்
ணூரினைமு ருக்கியதில்வாழ்
வுற்றவர்க டானிடுங் குற்றேவல் செயவாழ்வொ
டுற்றதவ வலிபடைத்த

கயமுகளை யமரில்வென் றவர்களிடர் கெடுமாறு
காத்தநீ யெற்குமரணே
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (4)

தந்தையா ரதுகைத் தலத்திலொரு மாம்பழக்
கனிகண் டெனக்கிதைத்தா
தாவிதை யெனக்கெனச் சேயுநீ யுங்கேட்ட
தருணத்தி லொருபழத்தை
வந்திரு மகார்கேட்கி லீவதெவ் வாறென
மதித்தொரு கணத்திலுலகை
வலமாக வருமவர்க் கேயீது மென்னவேள்
மயிலயத் திற்சவாரி
தந்துலகை வலமாக வருமுன்ன ருலகெலாந்
தலைவநீ தானேயெனச்
சாற்றிப்ர தட்சணஞ் செய்துமுன் வந்துகனி
தனைவாங்கி யுண்மகிழ்ந்த
கந்தையடு சிந்துரச் சுந்தரமுகா நினைடி
கட்கடிய னாக்கியருள்மா
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (5)

ஐயாறெ னும்முகாக் கக்கர வரன்றந்த
வாதியே சோதியேநல்
லானந்த மானபரி பூரண காரண
வாரண திக்கடவுளே
மையாறு செல்லுமெ னுளத்தைநித் யாநித்ய
வஸ்துவை யறிந்துபதியாய்
மலமகற் றுன்பாத மலர்மீது லேபத்தி
வைத்துத் தியானஞ்செய
வையாறு வாழ்துய்ய முடியுடைய வையனே
வம்பையறி யுங்கையனே
மாதயா நிதியே கயானா மெய்ஞ்ஞான
மௌனவடி வானகுருவே

கையா நிரண்டுடைய கந்தவேட் குத்தமைய
ஞயகரு ணைக்கிருப்பே
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (6)

ஆக்கையோ வரிதரிய பேற்றினுக்குக் கருவி
யாவது மறிந்துமந்தோ
வையபர தெய்வமே யுய்யுநெறி யோராம
லைவேட ரால்மயங்கிப்
பூக்கைகொடு நின்னையன் பொடுபூசை செய்து துதி
புகலாத சீயனேனா
பொன்னல மதைக்கொண்டு வரகினுக் குழுமவர்கள்
போலலா தாரையொப்பேன்
மாக்கைமுக வள்ளலே தெள்ளுனா னுனந்த
மாயகிரு பாவாரியே
வானவர்க டானவர்கள் மானவர்கள் வேட்டவை
வழங்கிவதி தேவதருவே
காக்கைதன திரையென்ற வாக்கை நீங் கவதியிற்
கடவுளே தஞ்சமெனவாள்
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (7)

பரமலை விலைக்கொண்ட வரனுனை நினைக்காத
படிபடித் தேரிலிவரப்
பார்த்தப் படித்தேரி னச்சினை யறுத்தமா
பரதெய்வ மேசொல்பத்துச்
சிரமலையு ளானுதவ வொருவனைத் தேடமறை
தேர்சிறுவ னுகியேமுன்
சென்றுகண் டொப்பரிய சிவதலம தொன்றையா
செவியென்ச் செய்தபதியே
வரமலைவி லாதமெய் யன்பர்க டமக்கீய
வந்தகிரு பாவாரியே
மாசைநிகர் மெய்யனே தேசையுத வையனே
மாமறைமு ஞயதூய

கரமலைமு காவிநா யககால னர்வருங்
கால்நீயு மென்முனம்வா
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (8)

வாகோடு வளமில் கிலக்குமி வரும்மார்ப
மால்பெற்ற சர்ப்பசாப
மானதக லச்செய்த வரதவிக் கினராச
மாதங்க வதனதேனே
பாகோவெ னுஞ்சொலுள வல்லபை மண்பர
னம்பிகை மகிழ்ந்தபால
பற்றுற்ற வன்பரிட ரற்றுற் றிடக்கிருபை
பாலித்திடுங் கணேச
மாகோடு கொண்டுநான் கின்பின்ன ருளமறையை
மகமேரு வேட்டி லெழுதி
வைத்தவே ககநல்ல வித்தக வீநாயக
வனப்புள சதுர்ப்புயத்திற்
காகோத ராபரண மணிதிருக் கோலநின்
கமலபத நிழலதருள்மா
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (9)

பூப்பொருத திருவதன வல்லபை யிரங்கியருள்
புரிபெருங் கருணைவாழ்க
பொருப்பையு மலட்சியம தாகக் கறிக்கும்வலி
பொலியுமுன தூர்திவாழ்க
கூப்புடை மெய்யடியர் தந்திருக் கூட்டமருள்
குலவிநல மாகவாழ்க
கூறுதிரு லாபரண முதலிய வுபாங்கமெழில்
குறையாது பெருகிவாழ்க
மாப்பெரிய புவியிலுயிர் முழுவதுமு னைதரம்
மருவியருள் பெற்றுவாழ்க
மருவரிய சுத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்த
வழியினர் சிறந்துவாழ்க
காப்பென்ற கவிகளா னுனைவணங் கும்புகழ்க்
கவிஞர்கள் தினமும்வாழ்க
கரியபொழில் புலமிலகு பெரியபுல மமர்மகா
கணபதிப் பிள்ளையாரே. (10)

புளியங்கூடல்
மாரியம்மன் பதிகம்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடி லடி யரசீரியவீருத்தம்

சுந்தர மிகுந்தபர சிவனா ரிடத்துற்ற
தோகையே யானைவதனத்
தோன்றலைத் தந்தவம் பிகையே பெரும்புவிச்
சுமையரா வாயவிறைவன்
வந்துசிறு விரலாழி யாயபெரு மாண்புற்ற
மாமலை பயந்தமின்னே
மயில்வா கனக்கடவுள் வதனமா றுள்ளவொரு
வடிவுகொள வந்ததாயே
செந்துவரை யுள்ளவுயிர் யாவையுந் தந்தளித்
திடுமரிய நல்லதருமச்
செல்வியே மெய்யடியர் கல்விசெல் வம்பெறத்
திருவருள்செய் கின்றவுமையே
யந்தளவு முளமீது மெய்யன் பிலெனெனினு
மாளுனது பிள்ளையலவோ
வருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யம்மெனனு மளிகொள் தாயே. (1)

சோதிதரு மிமையமலை யரசனுந் திருவந்த
துணைவியு மியற்றறுத்தாற்
ரோன்றியவர் மகளென வளர்ந்ததா யேயருட்
டொடர்பையென் சொல்வமரனார்
பாதியென வந்துலகொ டுயிர் தந்த தாயாய
பரைநீசொ லங்கவற்குப்
பாலகியெ னச்சொல்ல வந்ததென் னடியரெப்
பரிசுபெற வேண்டினாலும்
வாதியா தவரவர்கள் கேட்டதை வழங்கல்பதி
மாண்பென்ன வுலகர்சொன்ன
வார்த்தைபொய் யாகாத காட்டல்ல வோகலா
வல்லபன தன்னையான

ஆதிபர மேசுவரி யேகருணை மேகமா
யாருயிர்க ளுக்கிரங்கி
யருள் மாரிபெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யம்மனெனு மளிகொள்தாயே. (2)

தேவியே நினதா லயந்தொழே னலகிடேன்
றிருமெழுக் குச்சாத்திலேன்
றிகழ்வொளி நெய்விளக் கேற்றிலே னுள்ளமெரி
தியில்மெழு கென்னவுருகேன்
பாவியேன் கொலைமுதல வாயவைம் பாதகப்
பற்றுற்ற தன்றியுனதீர்
பாதபங் கயமீது பற்றுற்ற தில்லையெப்
படியடிய னுவனந்தோ
காவிநேர் கண்ணியே புண்ணிய சொருபியே
கருணைப்ர வாகமேமா
கலையில்வல் லனியேநல் மலைவில்லி பாலிற்
கலந்தமலை வல்லியேசொ
லாவிக ளனைத்தையுந் தருமுலக வன்னையே
யாளுனது பிள்ளையலவோ
வருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யம்மனெனு மளிகொள்தாயே. (3)

கஞ்சமலர் மேல்வருந் திருமகளு மரியநற்
கலைமகளு மன்பிளோடுங்
கைபுனைந் தேதொழுது முன்னணி மணிப்பணி
கழித்துநவ வணியணிந்து
தஞ்சமன் னேயெனக் கைலாகு தந்துமுன்
சாரநல கிம்புரிப்பூண்
டருதவள நடைமலைய யுடையவரி மனைமுதற்
றையலர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
வஞ்சமி லுளந்தாய வடியார்க ளஞ்சலி
வரக்கரங் கண்களன்பின்
மழைபொழிய வில்லியைத் தருமிமைய வல்லியே
மரகதவொளிக் கொழுந்தே

யஞ்சநடை யுளவெங்க ளுயிரினுக் குயிரே
யடைக்கல மெனத்தொழ்ச்சீ
ரருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யும்மனெனு மளிகொள்தாயே. (4)

பத்தியொடு நினதுபய பாததா மரைகளைப்
பணியுமறி வற்றதீய
பாவியே னாயினுந் திருவுள மிரங்குசேய்
பாலிரங் காதநற்றூ
யித்தரையி லில்லையே வித்தகா னந்தத்தை
யீயவல விமலையேயன்
பில்லாத சேயெனிற் றுய்தள்ளி விடுவளோ
விமையமா ராசன்மகளே
நித்தியா னந்தியே மெத்தொளிக் கைலாச
நிமலனது வன்மையான
நிமலையே யமலையே யிதையகம லத்துனை
நினைப்பவர்க ளுக்குவரமீ
யத்தமொடு பயமகற் றபயகர முங்கொண்ட
வன்னையே யஞ்சலெனவா
ளருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யும்மனெனு மளிகொள்தாயே. (5)

கரியபே ருருவமும் பொறிபறக் குங்கண்
கரும்பாச சூலமேந்துங்
கைகளுங் கொண்டமலை போலக் கடாமீது
காலனுயிர் வெளவவருநா
ளுரியநின் கணவனார் கோபித்து தைந்தவதை
யொப்பநீ யும்புரிந்தா
லுன்பெய ரினும்பெரிய பெயராகு மேநினக்
குற்றபெயர் சத்தியன்றோ
வருமரிய விப்பெயர்க் கர்த்தத்தை வல்லுநர்
வரைந்தார்க ளதுசிவன்றன்
வல்லபம தென்பதே யஃதுநீ யேயியம
வாதனைய கற்றியெனையா

ளரிபரி யெனக்கொண்ட வம்மையே யிம்மைக்கு
மம்மைக்கு மரியதுணையே
யருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
யம்மனெனு மளிகொள்தாயே.

(6)

சந்ரகு ரியர்கடமை யேகண்க ளாக்கொண்ட
தாணுவி னிரண்டுகண்க
டம்பையும் வினையாட்ட தாகவே பொத்திநவ
மாயிறைநு தற்கனெருகண்
வந்திடச் செய்துமுக் கண்ணனென் றிடவைத்த
வல்லபமெ னச்சொலுமையே
வருசமய மாறினுக் குந்தலைவி யேசிறிது
மற்றெருவர் நிகரிலாத
சுந்தரமி ருந்தநல சிந்துரா னனமுற்ற
சோதியே யாதியமே
தொழுமரிய தவரிதய புண்டர் கத்திற்
றுளித்துவழி கின்றதேனே
யந்தரரும் வந்துபணி தந்துதொழு மம்மையே
யரணுனது பாதநிழலே
யருள்மாரி பெய்து புளியங்கூட லமர்மாரி
யம்மனெனு மளிகொள்தாயே.

(7)

இன்னுமின் னன்னநிலை யில்லாத பொய்மெய்யை
யானென்ன வெண்ணியிதனுக்
கிடவுணவு தேடியிட் டுண்டுண் டிருந்ததல
தேழையே னிவ்வுடம்பால்
மன்னுநிலை பெற்ற பேரின்பமா கியபெரிய
வாழ்வையடை யாமலந்தோ
மந்ரவா னைப்பெற்ற வன்பகையை வெல்லாத
வாறிதனை வீணில்விட்டே
யின்னலடை யாதுஞா னைந்த மடையவர
மெய்துதற் கருகனுவ
தென்றுசெங் குன்றினிற் படர்பகங் கொடியேந
லிபமுதற் றந்தபிடியே

யன்னனடை மன்னியெழி றுன்னுமம் பிகையேந
 லானந்த மானவடிவே
 யருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
 யம்மனெனு மளிகொள்தாயே. (8)

நித்தியமு நினதருட் டிருமேனி யைக்கண்க
 ணீரிறைத் துக்காணவும்
 நிளையெனது புன்றலை வணங்கவும் வலமாக
 நின்கோயில் கால்கள்வரவுங்
 கைத்தலமி ரண்டுமஞ் சலிசெய்ய வுங்காது
 கருதுனது நாமதேயங்
 களமகிழ்வி னெடுகேட்க வும்நினது துதியினைக்
 கற்றுநாத் தோத்திரத்தை
 மெத்துமன் பொடுபாட வுஞ்செய்து விமலையே
 மெய்ப்பேறு கூடவருள்வாய்
 மேதகடி யார்கேட்ட தெல்லாங் கொடுத்திடும்
 வித்தகியு னக்கிதெளிதே
 யத்தனிட மகலாத வமலையே நிமலையே
 யாதியுமை யேபவிக்க
 ணருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
 யம்மனெனு மளிகொள்தாயே. (9)

கங்கைதரு செஞ்சடைக் கடவுளிட முறுநித்ய
 கன்னிதரு கருணைவாழ்க
 கருதரிய மணியணிக ளாமுபாங் கம்வா
 கனங்கொடிக ளாதிவாழ்க
 புங்கமுள நிற்பதித் துவகாதை கவிதைசெய்
 புலவர்குழு வினிதுவாழ்க
 புனிதமுட னாலயத் தலகிடல் முதற்றெண்டு
 புரியுமடி யார்கள்வாழ்க
 துங்கமுற வாலயப் பணிசெயப் பொருளுதவு
 தூயதிரு வாளர்வாழ்க
 சொல்லுமுன தாலயத் தருமகர்த் தாவுமவர்
 சுற்றமித் திரரும்வாழ்க
 வங்கமல னரிகாணை னாதபர சிவனிடத்
 தமருமா னந்தமுகிலே
 யருள்மாரி பெய்துபுளி யங்கூட லமர்மாரி
 யம்மனெனு மளிகொள்தாயே. (10)

நாரந்தனை
சுப்பிரமணியசுவாமி பதிகம்
பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசீரியவீருத்தம்

ஆதியென வருபிரண வாகார வருவமுள
 வைங்கரன தநுசனாகு
 மாறுதிரு முகவைந்து வதனனம் பிகையிளமை
 யழகொழுக வீந்தபால
 காதிவினை யைத்தமிய னேனுனது பாதகம
 லங்கடமி லன்புவைத்தெங்
 கந்தவே னேகுகா குமரசர வணபவா
 கார்த்திகே யாவெனச்சொற்
 ரோதிபெற் றுய்வநுள் செய்வதெந் நாளோ
 வுயிர்க்குயிர தாயபொருளே
 யொருவர்நிக ரற்றவா விருவரரு குற்றவா
 வுன்றனக் கபயமபயஞ்
 சோதியே வடிவான வாதியே பாதிமதி
 சூடியென வந்தபதியே
 துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
 சுப்ரமணி யக்கடவுளே.

(1)

வாமமக லாதவம் பிகைபரம பதியெனிவர்
 மகவாகி யவர்கண்டுவில்
 வைகியும் மலரிலுறை யிறையுமறை தற்கரிய
 மாண்புள மறைச்சிரத்தை
 யேமமிக நீயுரைசெ யென்றன்பி னெடுகேட்ட
 வீசற் குரைத்ததிறன
 லேசிவ குருச்சாமி நாதனென் னும்பெயர்க்
 னேய்ந்தபர மாசாரிய
 சேமநிதியே தேவர் சேனாதி பதியே
 திருத்தக்க வழகொடிளமை
 சேரவுத யஞ்செய்த ஞானவா தித்தனே
 சித்தாந்த முத்திமுதலே

சேர்மகு ரியனலா நேத்திரந் தரவந்த
சோதியே யபயமபயந்
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (2)

மந்தரம் மகமேரு தன்னிலுங் கைலாச
மாமலை சிறந்ததான
மாகவே தாதைவதி வாறென்ன வுலகத்து
மாமலைகடம்முள் மேலாய்ச்
சிந்தையி னினைந்துதணி காசலத் தமர்கின்ற
திருமுருக வருகமகலச்
செய்கின்ற மலமாயை கன்மங்கள் வலிகெடத்
திருநோக் களிப்பதென்றே
விந்திர குமாரிவன சரர்பாவை யைச்சத்தி
மாரென்ன வேசொல்கற்பி
னியலிடுநு களவியலை நாட்டுவான் வேட்டவரு
ளிறைவனே யபயமபயஞ்
சுந்தர மிகுந்தவா வந்துபொரு சூரைத்
துளைத்தவடி வேலவாசீர்த்
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (3)

வேலாயு தாகுமர வேளே குகாகருணை
வெள்ளமே யெள்ளவுமுன்
மீதன்பி லேனெனினு மாளுன்னை யல்லாது
வேறியா ரெனதுகடவுள்
காலாயு தப்பதா கையையுடைய வள்ளலே
கண்ணிரா றுளகரும்பே
கருதரிய துரியபரி பூரண னந்தமே
கனகமலை வில்லிதந்த
பாலா சொலற்கரிய லீலா வினோதகட்
பார்வைவைத் தாலதற்கென்
பாபமெதிர் நிற்குமோ தீபமெதி ரிருளெனப்
பாறுமே யானுமுய்வேன்

ரோலாத புலவர்க ளெலாம்புகழ்க் கவிதையொடு
தோத்திரஞ் செய்தபுலவா
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே.

(4)

புங்கவர்க டங்கடுய ரற்றுவிண் ணுற்றுமுன்
போற்குடி புகப்பொலிந்த
பூதநாதன் றந்த கந்தநா தாமிக்க
புகழ்மலை பூண்டபுலவா
வங்கண வெங்களைக ணனவா தானவர்க்
கரசனெனு மாமயின்மீ
தாரோ கணித்தெழுந் தருளிவந் தாபத்தி
லஞ்சலென் றறுமுகவாள்
பங்கயத் தயனரியெ னிருவருங் காணரிய
பரமபதி யினதுசீலப்
பாலலோ சனவங்கி வடிவசர வணபவா
பன்னிரு புயர்சலாவுத்
துங்கமயில் வாகன ஞானசத் திதராசொல்
சுரசகா யாகுகாசீர்த்
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே.

(5)

வடிதந்த வயில்வந்த கைக்கந்த வேளேமெய்
வாழ்வீய வந்தபதியே
மாசற்று மிளிர்ஞான வொளியே பரானந்த
வாரியே யெய்ப்பில்வைப்பே
கடிகொண்ட செங்கடம் பெழில்கொள்துவி சட்புயர்
கர்ங்கேய னேவிசாகா
கார்த்திகே யாகுகா குமரசர வணபவா
கானவர்க டந்தவள்ளிக்
கொடியமரர் பிடியுடம் பிடியிச்சை கிரியைஞா
னங்களாய்க் குலவவந்த
கோலா கலாசகல கலைவல்ல பாகுன்று
தோறூடல் கொண்டகுழகா

துடிகொண்ட கரவிறையை யொப்பவே வந்திட்ட
தோன்றலே யபயமபயந்
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (6)

சத்திதர பரகுமர சரவண பவாகுகா
சர்வலோ கைகநாதா
சண்முகா கண்முகங் கைகனைந் தாறதாய்த்
தந்தைபோல் வந்தமைந்தா
பத்திதர வனவரத முஞ்சடாக் கரசெப
தியானுதி செய்பவர்க்கிப்
படிமீது கேட்டபடி யீந்துபத மீந்திடும்
பரீபூர ணானந்தமே
வித்தக மிருந்தவா மெத்துதவ முளவசுர
ராசனா கியமயின்மேன்
மேவுமுரு கையனே வர்விவரு மெய்யனே
வேற்கரா வபயமபயந்
துத்தியுள வாபரண வத்தனுள மமர்கின்ற
சோதியே யாதிமயமே
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (7)

மன்னுயிர் களுக்கெலா முயிரென்று முதலென்ற
மறைகூற நின்றபொருளே
வாகார வருசெச்சை யந்தாரி னொழுகுதேன்
வழிபன் னிரண்டுபுயனே
யன்னமென வருகுறக் கோதைதரு வார்தேவ
யானைக்கு நடுவணை
வமர்கின்ற வொருவனே சமர்வென்ற திறல்கொண்ட
வறுமுகா நிண்ணையலதிங்
கென்னுயிர்க் குயிராய விறையாவர் யாரையா
னெண்ணினே னெண்ணமறிய
வில்லையோ முற்றறிவ துற்றபதி நீநீ
யிரங்கா திருக்கைமுறையோ

துன்னுபரி பூரண னந்தமா கியபரஞ்
சோதியே யபயமபயந்
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (8)

உற்பலத் தணிகா சலம்பரங் குன்றுசெந்
தூர்பழநி திருவேரக
மொளிர்குன்று தோரூட லென்றபடை வீடாறி
லோலக்க முற்றநிறையே
நற்பல மிருந்திடு பராசரன் சேய்கட்கு
னானகுரு வாகிவந்த
நாதனே யடியர்தொழு பாதனே நாவார
நானுனை வழத்தவருள்வாய்
கற்பனை மிகுந்தகிர வஞ்சத்தை யட்டவேற்
கரவரன் றந்தகுழகா
கார்த்திகே யாகுமர முருகசர வணபவா
கந்தசண் முககுகேசா
சொற்பலமு றருணகிரி புகலினிய புகழ்மலை
சூடிமிளிர் கின்றதோளா
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (9)

தாதளவு மைந்தருவு றிந்திர குமாரிவன
சரர்பாவை யருளும்வாழ்க
சயிலங்க ளோடசுர மாவைப் பிளந்தநல
சத்தியுள சத்திவாழ்க
பாதமள வப்படிய வேறத் தவஞ்செய்த
பச்சைமயி லூர்திவாழ்க
பகையசுர விரவகல வார்ப்பரித் துக்கூய
பண்புற்ற சேவல்வாழ்க
மேதக்க திறல்வீர வாகாதி நந்திகண
வீரரது வெற்றிவாழ்க
மெய்ப்பத்தி மிகநினை வணங்கடிய ருடனிந்த
மேதினியு மினிதுவாழ்க
சூதமகி ழின்சுவை வருக்கைமா வாழைமா
துளைதுடவை யழகுசெய்யுந்
துங்கவொளி தங்குமரு ளங்கநா ரந்தனைச்
சுப்ரமணி யக்கடவுளே. (10)

மேலைக்கரம்பன்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி பதிகம்

திருமருவு கமலமல ரனவதன மாறுமருள்
 திகழ் விழிகள் பன்னிரண்டுஞ்
 செய்யவடி வேலுமயி லுந்துணையெ
 னடியரின் சிந்தைகுடி கொண்டகுகனே
 தருகட லுடுத்தபுவி யண்டமா யிரகோடி
 தம்முளாற் றியத வத்தாற்
 றுன்கொண்ட வாயிரத் தெட்டைநூற்
 றெட்டுகந் தனியரசு செய்துபொருவா
 ரொருவரு மிலாதுவாழ்ந் திட்டவசு
 ராதிபனி னுக்கிர மழித்து மயிலி
 றொடுசேவ லாக்கியரு ளுத்தியே
 யெற்குமுன துபயபத நிழலையுதவேர்
 வருகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
 வள்ளலென வுள்ள பதியே
 மாதயா நிதியே சொல் கதியேய
 ருட்குவைப்பாய் வந்த கந்தவேளே . (1)

ஆகர மருட்கென்னு மாறான
 னொவொப்பி லாதிமத் யாந்தரகிதா
 வயில்வரு கராகுமர சரவணப வாசுகா
 வாடுமயி லேறுமுருகா
 மாகரம தால்மோந்தி டாதிதன
 தனுசனென வந்ததுணை வாவுருட்கோர்
 வைப்பாக வுற்றவா வெய்ப்பான தற்றடியர்
 வாழவந் திட்டபெரிய
 சேகர மதைப்பிளந் தயில்கொண்டு வாரணஞ்
 சிகியெனச் செய்தவரிய
 தேவாதி தேவனே காவாதி யானாதி
 தேவர்கள் வணங்கு தாளா

மாகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
வள்ளலென வுள்ள பதியே
மர்தயா நிதியேசொல் கதியேய
ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (2)

சேன்சிறந் தழகுற்று முன்போ விலங்கவதி
தேவர்கண லாசி கூறச்
சிங்கா சனத்துந் றிரத்தின கிரீடஞ்
— சிரத்தொளிர விந்ரப்தமா
மேன்பெற்று மகிழ்வுற்று மகபதி
சுவர்க்கத்தை ராசீக் கஞ்செயச்செய்
திட்டகரு ணைக்கிருப் பாயபே ராழியே
யென்றாழி னொளியு மிரியும்
பூண்வந் திருந்தழகு பெற்றது விசட்புயா
புலவரேறே பழிச்சும்
புலவரா கியகீர னாதியா யிரவரைப்
போஷித்த பூரணநல்
மாண்கரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
வள்ளலென வுள்ள பதியே
மாதயா நிதியே சொல் கதியேய
ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (3)

மருமல ரெடுத்துனிரு திருவடி மலர்க்கன்பு
வைத்தருச்சுனை செயற்கர்ம்
மாதவ மிலாதவென் பாதக மிரிந்தடிய
யைவருவ தெந்தநாளோ
பருவர விலாதமெய்ஞ் ஞானாணு பவரிதய
பங்கே ருகத்து நறவே
பரசுகோ ததியே சொலுஞ்சுத்த
சாட்குணய பரிபூர ணைந்தமே
சுருதுதந் கரிதாய தூரியபர தெய்வமே
கற்பனை கடந்த பொருளே
காருண்ய ரூபனே யாரண்ணு செஞ்சடைக்
கடவுளென வந்த விறையே

வருகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
 வள்ளலென வுள்ள பதியே
 மாதயா நிதியே சொல் கதியேய
 ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (4)

வாகுலவு பொன்னென்ன வருமருண் மெய்யனே
 வல்லவர் புகன்ற புகழாய்
 வருமலை யண்புயா மணியொன்ப தாஞ்சத்தி
 மார்தந்த மைந்தர்களுனுஞ்
 சேகுலவு புயவீர வாகாதி யாமொன்ப
 தின்மர்கள்சொல் துணைவராகச்
 சென்றகர ரைப்பொருது வென்றவே லாயுதா
 சேவல்தா வுந்துவசனே
 பாகுலவு மொழிவள்ளி தருமருவு பொன்னகர்ப்
 பாவையர்கள் மணவாளனே
 பாலலோ சனனுமை சூமாரசர வணபவா
 பச்சைமயில் வாகனுவாள்
 மாகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
 வள்ளலென வுள்ள பதியே
 மாதயா நிதியேசொல் கதியேய
 ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (5)

ஆர்தந்த செஞ்சடா டவியிறைவ னம்பிகைக்
 கைங்கரனை நின்னையென்னை
 யர்ச்சித்து வழிபட்ட பேற்றையிச் சேயைவழி
 பட்டவர்க ளடைவரெனலை
 யோர்கந்த முள்ளவைம் பாலியே யென்றோதி
 யுள்ளபதி நீயேயெனக்
 குறுகுறை தவிர்த்தாள லறுமுகா யானெண்ணி
 யுள்ளநின் கடமையலவோ
 கார்தந்த வரியாதி யாங்கட வுளர்க்கெலாங்
 கடவுளே வந்தகலியிற்
 கண்கண்ட தெய்வமே பண்கொண்ட நாரியர்கள்
 காதலா நல்ல நிலமேர்

வார்கரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
வள்ளலென வுள்ள பதியே
மாதயா நிதியேசொல் கதியேய
ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (6)

காழ் கொண்ட வலியவென்னெஞ்சக வடுக்கலிற்
கதிரினுத யத்திலலர்செங்
கமலமல ரன்னவுன் பதமலர்க ளுலவுமோ
காருண்ய ரூபியேயிவ்
வேழென்ற கடல்புடைகொ ளுலகில்மெய் யுன்பரே
யிகபரப் பேறெலாமுற்
றின்படைவ ரென்பரா லன்பற்ற வர்க்கெலா
மிங்கென்ன வங்குதானென்
கோளென்ற வொன்பதின் றீமைபகை பிணிவறுமை
குறுகாம லறுமுகாவெண்
குணமிலகு மமலவெண் பிறைநிலவு மீசனருள்
குழகனே யெற்கு மருளேர்
வாழ்கரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
வள்ளலென வுள்ள பதியே
மாதயா நிதியேசொல் கதியேய
ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (7)

ஒருசிறிது நிகரற்ற விறைவநினை யேயன்றி
யொருபதியை யுந்நினைக்கா
துள்ளவென துள்ளத்தை யெல்லா மறிந்தநீ
யோர்வையே யாதலாலென்
பருவர லொழித்துநற் றிருவரு ளளித்தெனைப்
பரிபாலனஞ்செய் கடனுன்
பாலதே மாலதிரு பாவையர்கள் பாங்குறப்
பச்சைமயில் மீதிவர்ந்தோ
தருமுருவ மதையெனிரு கண்கண்டு களிகொள்ள
வாதியே சோதிமயமே
யப்பனே துப்புற்ற விப்ரபதியே காட்டி
யருளரிய வொப்பி லாவேர்

வருகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
 வள்ளலென வுள்ளபதியே
 மாதயா நிதியேசொல் கதியேய
 ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (8)

பூகநிரை வெண்முத்து மாலைநிகர் பூவைமர
 கதமென்ற ரத்தினத்தைப்
 போன்றகா யைப்பவள நிகர்பழக் குலைகளைப்
 புல்லிநின் றழகுபுரிய
 மாகமள வியவாழை வெம்புலிக் கால்விரலை
 மானுகாய்க் குலைக ளோடேர்
 வருமண நறுஞ்சுவைக் கூன்பழக் குலைகளால்
 மாவலங் காரமாக்கச்
 சேகர மெனும்மா செழும்பசங் காய்களொடு
 தித்திப் பிருந்தவிரையார்
 தேம்பழக் கொத்துக் களைத்தூக்கி வதிசுயிற்
 சின்னங்களாலு மெழில்செய்
 மாகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
 வள்ளலென வுள்ளபதியே
 மாதயா நிதியே சொல் கதியேய
 ருட்குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (9)

திருமுருக வருகமுறு மடியவர்க ளுக்குதவு
 திருவருளு மினிதுவாழ்க
 தேவியர்க ளாமெயினர் பாவைதிரு வார்தேவ
 சேனைதிரு வருளும்வாழ்க
 மருவல ரிடத்துமிடல் கெடவிடயி லிவருமயில்
 வாரணத் துவசம்வாழ்க
 வாகார வருவீர வாகாதியாந் தம்பி
 மார்கண வீரர்வாழ்க
 பருவர லிலாதரசு கோவருச் சகர்களிப்
 படிவான் சிறப்புவாழ்க
 பரசடிய ரெழிலுறு திருத்தணி
 வதிந்தவிப் பதிபற்ப லாண்டுவாழ்க
 வருகரம் பனிலே கரம்பன் னிரண்டுள்ள
 வள்ளலென வுள்ளபதியே
 மாதயா நிதியேசொல் கதியேய
 ருட் குவைப் பாய்வந்த கந்தவேளே. (10)

புளியங்கூடல்
கதிர்வேலாயுத சுவாமி பதிகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

சந்த முளகதிர்வே லாயுதசா மிக்கினிய
செந்தமிழி னோர்பதிகஞ் செப்பவெழி — லிந்திலகு
செஞ்சடையன் றந்தவருட் சித்திவிக்கி னேசுரன்றன்
கஞ்சவலர்ச் செஞ்சரணே காப்பு.

நூல்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பூமேவு சமயங்க ளோராறி னுக்கும்
புலங்கொளுங் காட்சியுதவப்
போந்தவோ வென்னவரு திருமுகமொ
ராறுமெற் பொலிமொளவி மூவிரண்டும்
பாமேவு செங்கதி ரிராறுநிக ராமெனப்
பகர்குழைகள் பன்னிரண்டும்
பன்னிரு தடம்புயா சலமிலகு வாகுவல
யங்களும் பரிமளஞ்சேர்
தேமேவு வெட்சித் திருக்கோதை வேடுவர்
திருக்கோதை தேவர்கோதை
சேர்ந்ததுவி ஷட்புயச் சரவண பவானந்த
தேஜோ மயன்றனரிய
மாமேவு கரதலத் திலகருண வேலெழில்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(1)

நீடுமக மேருவைத் திசைவரை யொடுங்கொண்டு
நிலவுபந் தாடல்செயவு
நேமிமால் வரையையொரு கைக்கடக
மாக்கொண்டு நிகரமற் றென்றாயவு

மோடுகதிரைச் சிறும தாணியென மார்பிடை
யுறப்புனைய வுஞ்சலதிக
ளோரேழு மொருவிரற் கொடுதெறித் திலையென
வொழிக்கவுந் திசைகளெட்டிற்
கூடுகரி யெட்டின் றுதிக்கைகள் முடிந்தொருகை
கொண்டிழுத் திடவும்வல்ல
குலவீர வாகுமுத லாயதம் பியர்களளி
கொண்டவித யத்தராகி
மாடுவரு வேள்கரத் திலகருண வேலெழில்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(2)

பொருவரிய மாதவத் தொருநா ரதப்பெயர்கொள்
பங்கமுனி புரிமகத்துப்
போந்துபல வண்டமு மிடித்துத் தகர்த்துநுண்
பழுதிசெய் துலாவுகின்ற
வெருவரிய செறிமயீர்த் திருகுகோட் டுத்தகரின்
விறல்கண்டு நடுநடுங்கி
மேலைவா னவரடைந் தோலமிட வருகுபொலி
வீரவர் குவைநோக்கியப்
பருவமிகு தகரினைப் பற்றிவரு கென்னப்
பணிப்பவா குதவவேறிப்
பாரிடம் போதாமை தெரிதரச் செண்டாடு
பண்ணவன தொப்பிலாவேர்
வருமரிய வொருகரத் திலகருண வேலெழில்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(3)

வெள்ளியங் கைலாய கிரியில் முதல்வாய்தலில்
விநோதத்தொ டுற்றவந்நாள்
வித்தகற் சேவைசெய் தஞ்சலி செயாதேகு
விதியினறி யாமையுள்ளத்

துள்ளியிவ னைப்பிடித் துக்கொணர்க வென்னவாங்
கோர்பூத முன்னரூய்ப்ப
வொழியா வகந்தையுள யெத்தொழில் வலாயென
வுளுற்றுதொழில் வல்லேனென
வெள்ளியொ ரிருக்குரையெ னக்குடிலை முன்சொல
வியம்பிதனி னுட்பொருளைநீ
யிங்குசொல் லென்னச் சொலாமையாற் சென்னியி
னிரங்கப் புடைத்தடைத்த
வள்ளறன தொண்கரத் திலகருண வேலெழில்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(4)

பெருகுகொடு வஞ்சமுள குருகுவரை நிலைதபப்
பெருவான் கரக்குமாறு
பேரம ருளுற்றுமள வில்லா விற்றற்றகுவர்
பிணவரை யுயர்ந்துதோன்றக்
கருநிற மடைந்து கரைகொன்றிரங் கும்பெருங்
கடனீர் வறப்பவனையார்
காயத்து நின்றுமவெளி வந்தநெய்த் தோரெனுங்
கடறிரையெ முந்துமோத
முருகுமலி மாலைப் புயத்தனையர் சூடிவந்த
முதார னைத்துமொழிய
முன்னித்து திக்கும்வா னவந்நகரி களிமிக
முதிர்ந்து மன் மேற்றழைப்ப
வருமரிய வெற்றிவே லொப்பிலருள் வெள்ளம்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(5)

பொருந்திய தமிழ்க்கெல்லை யாகும்வட வேங்கடப்
பூதரமு மாதரனிஹ
போதுமூன் றும்போது மூன்றுதவு வெற்புமிகு
புகமுள பரங்குன்றமு

மருந்திய னறும்பழ முதிர்க்கும் பொழிற்கிரியு
மலர்சந்த னசலமுமெல்
லவர்பொருஞ் செங்கையிற் றண்டுகொடு மழவடி
வமைந்தருள் கொழிக்கும்வரையு
மருந்தியவு ளார்மாந்தல் போற்பிரா னோர்மொழியில்
மாண்பொருண் மனங்கொள்ளுவான்
வாய்மலர்ந் தருளியமர் மால்வரையு மற்றெங்கு
மாயவேள் செய்யமலர்நேர்
வருந்திருக் கரமொன்றி லிலகருண வேலெழில்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(6)

மூவர்முத லாயபர சிவன்மேனி யிற்பாதி
முதமதுர மேகவர்ந்தும்
முதண்ட புவனப் பரப்பிற் சராசர
முகிழ்த்திடக் கருணைசெய்தும்
யாவரெது கருதின ரதையப் படிக்கவர்த
மிதயத்த மர்ந்தளித்து
மிச்சைனா னங்கிரியை பரையாதி யைவர்முத
லெண்ணில்சத் திகளாகியும்
பூவர்முத லோர்தொழி லனைத்துமொப் பற்றதன்
ரெழில்போற் புரிந்துமின்னும்
புகலரிய சத்தியுள சத்தியென் றறுமுகப்
புத்தேள் விடுத்திடப்போய்
மாவடிவு டைச்சூர் தடிந்தவயி லேர்சீர்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(7)

களிமருவு வேடுவர் குலக்கொடி படர்ந்துமகிழ்
கலவத் தழைந்ததருவுங்
கற்பகப் பொழிலாடு தெய்வதப் பிடியைக்
கலந்துவிளை யாடுகளிறு

மளிமருவு மாதவ ருளக்கமல வலர்நாப்ப
ணள்ளூற லுறுதேனு
மாயிரங் கதிரொருங் குதயமெழ லெனவடி
யடைந்தவர்க் காங்காட்சியுந்
தெளிதலுள வன்பர்க ளயர்ந்தோதி னுங்கருணை
செய்திடு மருட்கொண்டலுள்
சிந்தித்த பொய்யடிமை யில்லாத புலவரிடர்
தீரென்று விட்டவடிவேல்
வழிகண்ட வேல்மலையை யொப்பிலா திலகேர்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(8)

அத்தரொரு மொழியுண்மை யிற்றெனத் தெளியுமா
றருளவந் திட்டகுருவு
மழகிய குறக்கோதை பாற்பொருளி னியலறிய
வாடுவினை யாடலானும்
முத்தர்கரு தச்சு ரெறிந்தமரர் சிறைமீட்ட
முடிவற்ற வாகையானும்
முகையென வைகியறி வோங்குநா வலர்கலக
முழுதறுத் திட்டகோவும்
பத்தர்பல ரெண்ணிய படிக்கவர்கள் முன்னின்று
பரிவொடருள் செய்ததேவும்
பன்னிரு திருக்கரங் களிஞென்றி லேகொளப்
பரமபதி யீயவேகை
வைத்ததிரு வந்தவரு டந்தவேல் மாவேர்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(9)

ஓங்குள முகிழ்த்தமெய் யன்பொடு சரவணப
வாகுகா வேல்வேலென
வோதியன வரதமும் வேலுமயி லுந்துணையெ
னத்தொழுமு னடியர்வாழ்க

தேங்கொளித் திருநீறு ருத்ராக்க தாரணஞ்
செய்சைவ சீலர்வாழ்க
சீர்வர வருந்திருப் பணிசெயப் பொருளுதவி
செய்கின்ற செல்வர்வாழ்க
பாங்காக நாடோறு மாலயப் பணிவிடை
பரிந்துசெய் குநர்கள்வாழ்க
பத்தியொ டருச்சனைசெய் பவர்தரும கர்த்தராம்
படியமரர் தொழுதிவாழ்க
வாங்குததி வற்றக் குடித்தவிறல் வேலேர்
வழிந்தபுளி யங்கூடலில்
வந்ததிரு வார்தளி வதிந்தகதிர் வேலடியர்
வாழ்வடைய வந்தவேலே.

(10)

சரவணை, பள்ளம்புலம்
முருகமூர்த்தி திருப்பதிகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

முன்னுமெழிற் பள்ளம் புலமுருக மூர்த்திதனை
யுன்னு மொருபதிக மோதவே — யன்னதனுக்
கெய்தா திடர்நீக்கி யெற்றாங்கு மைந்தாய
கைதாங்கோர் தந்தக் களிறு.

திருவந்த செங்கமல முதயகா லத்தலர்ந்
திட்டதென வந்தவாறு
திருவதன முங்கருணை வழிகின்ற வாறிரு
திருக்கண்க ளுஞ்சுகந்த
மருவந்த தேன்றுளித் திடுமெழிற்
செச்சைமலர் மாலைதிக ழாறிரண்டு
வாகுமஞ் சாதருள்செ யபயகர மும்வர
மெலாந்தரும் வரதகரமுந்
தெருமந்த வொளிதந்த வேல்முதல
மருவிய திருக்கைக ளுஞ்சிறந்த
சேயொளிப் பாதார விந்தமுஞ் சிறியனேன்
சிந்தையி னிருக்கவென்றும்
பருவர விலாதுறப் பன்னிரு கடைக்கணருள்
பாலிகை லாசபதியின்
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா.

(1)

பொன்னினழ கொடுசெய்து நவமணி
யழுத்தியொளி பொலிமெளலி முவிரண்டும்
பொற்புற்ற நெற்றியிற் சுட்டியும் பட்டமும்
புகலுமிரு பாலுமிலகி
மன்னியழ கெய்தவிற் றருகின்ற காதணிகள்
வருகுழைகள் பன்னிரண்டும்

மார்பிலணி யுந்தவள ரத்தின மதாணியும்
வயினுதர பந்தனமுநன்
குன்னுபய பாதமலர் களிவிட்ட
தண்டையு மொலிக்குஞ் சிலம்புமழக
துறுசிறு சதங்கையு முளங்குளிர
வேகலின் கலினெனப் புகழையடியார்
பன்னமயில் மீதிவர்ந் திருவரொடு
வந்தருட் பாலிகை லாசபதியின்
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(2)

தண்ணளி மிகுந்தவுள முளசாமி நாதவரு
டரவந்த வரியசுத்த
சாட்குண்ய பரிபூர ணுனந்த வெள்ளமே
சர்வலோ கைகநாதா
கண்ணளியொ டுலகுயிர்க் குயிராகி
யெங்குநிறை கடவுளே யொப்பிலாத
காருண்ய ரூபியே யாருண்மை
யாருனது கண்ணிய மதைத்தெரிந்தோர்
விண்ணளி பரந்திடத் தருவலரவள
மெலாம் மேவவிண்ணூரை முன்னர்
மேவுபொன் னூரெனச் செய்தமரர்
தம்மொடும் வேந்தையதில் வாழவைத்த
பண்ணளி மகிழ்ந்துதே லுணுமாலை
மார்பகட் பார்வைதா கைலையாளி
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(3)

தந்தன மரும்படையெ னிடைநடைத்
தந்தவுத ரத்தினூர் தந்தவாசை
தாரணியி னுசையொளி தருமாசை
யாசையாற் சாராசை தோறுமோடி
வந்தனை செயாமலுனை நினையாமலமலதிரி
கரணங்க டம்மை நின்பால்
வையாம லுய்யவழி தேடாம லையவுள
மம்மரொ டிருப்பதன்றிக்

கந்ததிரு முருகா மகாவிசா கர்வெனக்
கண்ணீரொ டுஞ்சொலாத
கன்மனத் தேனைய விக்கலி யுகத்திலே
கண்கண்ட கடவுணியென்
பந்தன மகற்றியென யெந்தநாளுந் தொழப்
பண்ணுகை லாசபதியின்
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(4)

சூர்ப்பதி யடைந்தமர் தொடங்கியவ
னதுதுணைவர் புத்திரர்க ளுற்றமற்றைச்
சுற்றமித் திரர்களைச் செற்றசுர வரசனைத்
தோகையுள தோகையோடு
மார்ப்பதிக முள்ளதாட் படையாக்கி யடிமை
கொண்டக்கணந் தணிகைவெற்பை
யணுகியதி லமரர்புரி பூசையை யுகந்தேற்
றவர்க்கருள் புரிந்தபின்னர்
வார்ப்பதி சுவர்க்கச் சுவர்க்க வரசன்றனது
மகளென்ற யானைநாம
மாணியெழி லுளபரங் குன்றத்திலே திரு
மணஞ்செய்த தலைவதஞ்சம்
பார்ப்பதி யெனும்மலைப் பச்சைமயில் கைலாச
பதியிவர்களும் மகிழ்ந்த
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(5)

சந்தமுள வள்ளிதெய் வதயானை மணவாள
சாமிநா தாகுகந்தத்
தைத்தந்த வெட்சியந் தாரனே சூரனே
தானாக வழுவாய
வந்தமயில் வாகன பதுமனுகியதுவச
வாரண சத்திவடிவேல் வருதிருக்
கரமுருக பரமகுருவே கருணை
வாரியே யரு ளிருப்பே

செந்திவா சாபரங் கிரியிறைவ வாவினன்
குடியேர கத்திலுறையுந்
தெய்வமே குன்றுதோ ரூடல்பழமுதிர்
சோலை சேர்கின்ற கோலாகலா
பந்தமற வெற்குந் திருக்கடைக் கண்ணருட்
பார்வைபுரி கைலையாளி
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(6)

எண்ணரிய பலநோய்க் கிடங்கொடுக்
குங்குடம் பையிலே யொதுக்கிருந்தெ
மீசனே நோயே கெனுங்காலை யேகவோ
யிப்பிறவி பெற்றதந்தோ
மண்ணினி லிதைப்பெற்ற தாற்பெற்ற
பாலதுன் மலரடிப் பத்தியோடு
வாயார வாழ்த்திநற் றலையால்
வணங்கியடி யாலாலயத்தை வலமாய்
நண்ணிக் கரங்களஞ் சலிசெய்ய வன்பருவி
நயனங்க டம்மிலோட
நாதா வெனப்பரவி மாதேவ
சுகவாழ்வு நண்ணலன்றோ வதைத்தா
பண்ணரிய மதுகரம் பாடுதார்
மார்பவொப் பற்றகை லாசபதியின்
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(7)

நித்தியமு நறவொழுத நீபவெழில்
மலர்மாலை நிலவுபுய முருகநினது
நேயமென திதயத் திருக்கவரு
ணின்மலா நீலமயில் மேலிவர்ந்த
வித்தகப் பதியே யருட்குமரகுருபரா
வேற்கரா பெரியகிருபா வெள்ளமே
மேலான தெள்ளொளிய தாஞ்ஞான
மெய்யனே துய்ய வடியார்

சித்தமிசை குடிகொண்ட மாபெருந்
தெய்வமே தேடரிய பெரியவாழ்வே
செகதீச வலியவினை வந்தெனை வருத்தாது
திருவருள் சுரந்துபுரமெய்ப்
பத்திதரு சித்தருள ஞானவா னந்தமே
பாவகீஇ கைலையாளி
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(8)

கண்டந்த கடவுளே காலுமன லும்வெயர்வை
காலச் சுமந்தகந்தக்
கருணா கராகீர னதுபாடல் கேட்டொரா
யிரவரைப் பாதுகாத்த
வெண்டந்த புலவர்பெரு மாணே யியானுமுனை
யிப்பாட லாற்றுதிக்க
வெண்ணினேன் றமிழினால் வைதாரை யும்வாழ
வைக்குமிறை யென்றதோர்ந்தே
மண்டந்த விப்பிறவி யரிய முத்திக்கருக
மானதால் நிருமலாநின்
மலரடிக் காளாக வரமுதவு திருமுருக
வரதமீ ராறிலொன்றே
பண்டந்த மொழியரொடு மயிலில்வந் தரியகட்
பார்வையருள் கைலையாளி
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(9)

மாலான வென்மனத் திருளேக வொளியாக
வருகின்ற வேகவஸ்தே
வாகான திலகரிய கேயூர மொளிதிகழ
வருமா றிரண்டுவாகா
நாலான மறைகளுந் துதிசெயுந்
தெய்வமே நானுனது பத்மவடியை
நண்ணுது பவசா கரத்தலைந் தாலொரு
நாவாயெ னக்குநீயே

வேலானதைச் சொல்லி மயிலையுந் துணைசொல்ல
வேண்டுநா வாண்டதைத்தா
விமலவம லாசெழுங் கமலபா தாகந்த
வேளேவி சாகாநறும்
பாலான மொழியரொடு மயிலில்
வந்தெற்கும் அருள்பாலிகை லாசபதியின்
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(10)

ஓங்குநின் பால்மருவு சத்தியர்க ளிருவரு
முவந்துபொழி கருணைவாழ்க
வுயர்தம்பி மார்வீர வாகாதி
யாமொன்ப தின்மர்தரு வாகைவாழ்க
வாங்குகடல் வைப்புமறை யச்சிறை
விரிக்குமுன் மயிலென்ற வூர்திவாழ்க
வருமிறுதி நானருத் திரனிலும்
பொலிநின்னகை வடிகொ ளொண்சக்திவாழ்க
வீங்குபுக ழமைநின்னை யன்பினொடு
பூசைபுரி விப்பிரர்த மினமும்வாழ்க
மெய்ப்பத்தி யோடுனைப் பணிகின்ற
வடியர்மென் மேலுமினி தாகவாழ்க
பாங்கிளெழி லுளசாலி விளைபழன
மலியுமிப் பதியிலித் தளியும்வாழ்க
பாலகுக குமரசுப் பிரமணிய பள்ளம்
புலத்தளிச் சரவணபவா .

(11)

இப்பதிகம்

புலவரின் தம்பியார் திரு. சு. ஆ. சிவசம்பு அவர்களின் அமரத்துவ
ஞாபகார்த்தமாக 8-7-1957ல் வெளியிடப்பட்டது.

பகுதி 3

ஊஞ்சல், சோடசம்,

திருவிரட்டைமணிமாலை

1. சரவணை, பள்ளம்புலம்
முருகமூர்த்தி
திருவிரட்டைமணிமாலை
2. கரம்பன், விசுவநாத சுவாமி
தோத்திரச் சோடசம்
3. கரம்பன், விசுவநாத சுவாமி
திருஔஞ்சல்
4. சரவணை, பள்ளம்புலம்
முருகமூர்த்தி திருஔஞ்சல்

சரவணை, பள்ளம்புலம்
முருகமூர்த்தி திருவிரட்டை மணிமாலை

காப்பு

கலித்துறை

பூமேவு பள்ளம் புலத்திருக் கோவில் புகுந்திருக்கும்
மாமேவு கந்த சுவாமிக மலம லரடியைப்
பாமேவி ரட்டை மணி மாலைபாடிப் பணிந்திறைஞ்சத்
தூமேவி பமுகவள் எல்செம் பாதத் துணைதுணையே.

வெண்பா

அருளே யரவிந்த வானன மாறார்மெய்ப்
பொருளே மிக்காரில் புலவ — தெருள்வடிவாய்ப்
பள்ளம் புலத்தளிவாழ் பாலசுப்ர மண்யவெற்கு
முள்ளம் புலம்பெறவா வுற்று. (1)

கலித்துறை

வாவுற் றுலகு தழைத்தோங் கவாடும் யின்மிசையே
மேவுற் றிலகெழிற் சேவற் பதாகை மிளிர்வமர்த்
தாவுற் றவேல்வ லனேந்திப் பள்ளம்புலந் தன்னிவந்தோய்
பூவுற்ற நின்னடி நாளும் வணங்கப் புரியருளே. (2)

வெண்பா

அருவே முதலபரித் தன்பர்தமை யாளுங்
குருவே கைம்மாறி லன்புகொண்டு—பொருளியலை
நாட்ட மலபள்ளம்பு லநகரநண் ணுகுக
வாட்ட மலமெற் கருளவா. (3)

கலித்துறை

வாதா வெனுமெய் யடியரிச் சித்த வழங்குபெருந்
தாதா வெனும்ப ரபோதா தந்தைக் குரைதந்தகுரு
நாதா பள்ளம் புலமா தளிமே வுநளிமலர்ப்
பாதா வென்றே துதியோ திக்கிந் தன்புபற்றுநெஞ்சே. (4)

வெண்பா.

நெஞ்சே முத்துக்குமாரநின் மலனையன்பு செயில்
நஞ்சே பொருளுமனு நாணுமே—யஞ்சேலென்
றூளும்பள் ளம்புலத் தெமண்ணலவ னூறெழுத்தை
நாளுஞ்சிந் திக்குதிநீ நன்று. (5)

கலித்துறை

நன்றுறல் தீதறல் வேண்டினெ வற்றை யுநல்குமருட்
குன்றென மேவிநற் குன்றுதொ ருடிக் குன்றார் முனிக்குத்
தென்றமிழ் போதித் தெம்பள் ளம்புலத் திருக்கோவில்கொண்ட
மின்றவழ் வேற்கர வள்ளலைப் போற்றுதிர் மேலவரே. (6)

வெண்பா

மேலவர்தந் துன்புரைத்து வேண்டச் சிவனளித்த
பாலனென வந்தபரஞ் சுடருங்—கோலமொடு
பள்ளம்புலத் தளிக்கட்பண் பொடுறல்துன் புரைப்போ
ருள்ளத் துயரொழிப்ப வோர். (7)

கலித்துறை

ஓர்தந் தநாதனும் யாமுங் குகமுமொன் றென்றுணர் தி
வார்தந் தகூந்தலு மையே யென்றீற்றில் வரனுரைத்த
பேர்தந் தவேந்தல் பள்ளம் புலவாசப் பெருந்தகையாய்க்
கார்தந் தமாபயில் மேவல் கண்டோர்க்கெக் கதியரிதே(8)

வெண்பா

அரிதேயிவ் வாக்கைமுத் தியாக்குமென் பரற்றூற்
பெரிதாய முத்திபெறு வான்—வரியரவ
வாவிசெறி பள்ளம்புல வரற்றூழ் ந்துமலர்
தூவிவலஞ் செய்தே துதி. (9)

கலித்துறை

துதிசூ றிவேண்டிய பொய்யற் றகீரனின் சொற்கிரங்கி
வதிகீ றிவேலெறிந் தோரா யிரவரை வாழவைத்த
பதியா றுமாமுக னேயென் பர்பள்ளம் புலப்பதிவாழ்
கதியீ யுநாதனு மன்னனஞ் சேலெண்ணங் கைவருமே. (10)

வென்பா

கைவருபூத் தூய்நின் கழறொழேன் கண்டமதி
லைவருமுன் ஞாமறை கிலேன்—மைவருதன்
பூப்பொழிலார் பள்ளம்புலப் புனிதநா யேனைக்
காப்பதுவு முன்றன் கடன்.

(11)

கலித்துறை

கடவா ரணத்தன ருட்பிடி கானவர்தங் கொடியாம்
மடவா ரிடம்வல மன்போ டுவைக வனசமலர்த்
தடமார் பள்ளம் புலச்சீர்க் கோவில்மே வியசத்திரன்
மடநீக் கிச்சூ ரைமயி லாக்கியூர்ந் திட்டமாமணியே. (12)

வென்பா

மாமணியே போன்றமலர் வதனமா ரொளிருந்
தூமணியை ஞானச்சுடர் மணியை—நாமணத்தாய்
மேனிப்பன் ளம்புலத்து வித்தகனே யென்றுரைத்துச்
சேவிப்ப தேயறிவு தேர்.

(13)

கலித்துறை

தேர்கின் றிலைகும ரேசன் றிருப்புகழ்சீர் முதல
வோர்கின் றிலைபர முத்தி பெற்றுய் தற்குபாயவழி
யார்கின் றிலைதிருப் பள்ளம் புலத்தளி யண்ணலன்பு
சேர்கின் றிலைபொன் னடிமன மேநின்றன் செய்கையென்னே.

வென்பா

என்னே ரமுங்குகளை யேத்திவணங் காமற்
கொன்னே காலங்கழித் தல்கூடுமோ—பொன்றாரும்
பள்ளம்பு லாலயக்கட் பாலகுக னேபெரிய
வள்ளலருள் வேண்டவன்பால் மற்று.

(15)

கலித்துறை

மற்றுங் சடவுளர் தம்மினுங் கேட்டவ ரங்கள்விரை
வுற்றுக் கலியுக மீதிற் குகனே யுதவுமுண்மைப்
பற்றுந் றுவேற்கர வீசபன் ளம்புல வாசலென்றே
சொற்றுத் துதிமனமே மாயை கன்மந் தொலைவுறவே. (16)

வெண்பா

உறவேபகை சமமென் றுன்னுசித் தசுத்தத்
திறமேய்ந்த செல்வர்மலர்த் தேனே—புறமேய்ந்த
செய்யுடைய பள்ளம்புலத் தளியாய் தேவவயிற்
கையுடை யாயன் பிலியைக்கா. (17)

கலித்துறை

காவொன் றுவாளை மகபதிக் கீய்ந்திட்ட காங்கெயமேற்
பூவொன் றுவாளைச் சிறைக்களத் திட்டபு லவசெம்பூ
மாவொன் றுபள்ளம் புலமுரு கைய மறலியெனை
வாவென் றபாதும யிலேறி ஏழைமுன் வந்தருளே. (18)

வெண்பா

வந்தருள்கொ டூர்ந்தமன வேகப்பொற் றேர்மேற்
றந்தசுரை வென்றதிறற் சாமியே—நந்தலறு
நீர்த்திரையார் பள்ளம்புல நிமலஎம் முருக
மூர்த்தியே யென்றுதுதி முன். (19)

கலித்துறை

முன்னே யுளபொருட் கெல்லா முனைய முழுமுதலே
மின்னே யெனமிளிர் வேற்கிறை யேமயின் மேவிவரு
மன்னே பள்ளம்புலச் சீர்க்கோவில் கொண்டொளிர் மாமணியே
நின்னே யமென்று முலவாப் பெருங்கதி நீயருளே. (20)

இத் திருவிரட்டை மணிமாலை
புலவரின் தம்பியார் அமரர் திரு. சு. ஆ. தம்பிராசா அவர்களால்
8-12-1921ல் வெளியிடப்பட்டது.

கரம்பன்
விசுவநாதசுவாமி தோத்திரச் சோடசம்

கடவுள் வணக்கம்

அறுசீர் விருத்தம்

பரம்பனிற் றானே யென்னை தனைத்தொழில் பகர வாகி
னுரம்பனிற் றனக்கே யென்னைக் கொருகரி மலைவில் லோதச்
சிரம்பனி லைந்தெ னுண்மை மந்திரத் தெழுத்தே செப்பக்
கரம்பனி விருக்கு முக்கட் கடவுளைக் கசிந்தெண் னெஞ்சே.

நரல்

சிவாந்த நேரிசை வெண்பா

திருவிருக்கு மேர்க்கரம்பன் சீர்க்கோயில் மேவும்
அருளிருக்கும் மெய்யா வமலா — பொருள்பெருக்க
வாடிவருந் தாதுனையே வந்தனிக்குந் நல்லினத்தைத்
தேடிவருந் தச்செய் சிவ. (1)

சீலச் சிவபரமேற் றெய்விகமே தேவருய்ய
வாலமுண்ட கண்டமறைக் காதியே — பாலவிழி
வந்த பரஞ்சுடரே மாதிடப்பா கக்கருணைச்
சிந்தேநீ தஞ்சஞ் சிவ. (2)

ஐயாவொன் பான்பேத மாமிறையே யெட்டாய
மெய்யாபொய் யற்ற விழுப்பொருளே — செய்யதுகிர்ப்
பொற்பிருந்த தொத்தபுரப் பூரணனே யாரணஞ்சொல்
சிற்பரவெய்த் தேனாள் சிவ. (3)

செய்வரு ளேயுருவாந் தேவாதி தேவபர
வையவுல கெங்குநிறை யாதியே — கையிலழல்
கால மறைச்சிலம்பு சத்திக்குங் காலசதா
சீலவுன்ற னன்பீ சிவ. (4)

பணியா பரணவிசா லாட்சியொரு பாக
வணியைம் முகபரமா ஆதீஇ — பணிபவரின்
பாசவினை நீக்கியருள் பாலிக்கு மீசசெக
தீசபுகல் நீயே சிவ. (5)

நின்ற திருநிருத்த நித்தியனே நேயமென்றுந்
துன்றுளத்தோ டுண்ணத் துதித்தலவோ — பொன்றிணிந்த
காவுலகா ளிந்திரனுங் கஞ்சனும் மாலுந்தலைமைத்
தேவரென வுற்றார் சிவ. (6)

செல்லார் பொழிற்கரம்பன் சீர்க்கோயிற் றெய்ளிகமே
கல்லாற்கீழ் மேய கடவுளே — எல்லோரும்
வந்தனிக்கும் வெண்கலை வாசவரந் தாவுனெயன்
சிந்தைதின மெண்ணச் சிவ. (7)

வந்தாதி யைந்தும் வயங்கினனு மான்மாவு
மிந்தாதி மூன்றுமென்ற வெண்வடிவும் — வந்தும்
பிறப்பிறப்பி லாவிறையே பிஞ்ஞகவன் பார்முத்
திறப்பகையைப் போக்கென் சிவ. (8)

வாயார வாழ்த்தியிந்த மண்ணளந்தோன் கண்ணிருந்த
சேயார விந்தத் திருப்பதத்தை — யேயாரப்
பார்த்துவணங் காவென் பவத்தைப் பசுபதியே
தீர்த்துவணங் கச்செய் சிவ. (9)

பண்ணேர் மொழியாள் விசாலாட்சி பங்ககங்கை
நண்ணுசிர விசுவ நாதவர — வண்ணம்
வருமிடபா ரூடவடி யேன்பவநோய் மாறத்
திருவடிவைத் தாளென் சிவ. (10)

சீர்க்கரம்பன் வாசா சிவபரனே செவ்விதழி
யார்க்கிடம தாகு மவிர்சடையாய் — சூர்க்கினையை
வீட்டவெழி லார்ந்தவெற்றி வேற்கிறையைத் தந்ததையைத்
தேட்டவர ணுன்றாள் சிவ. (11)

அங்கமலத் தோன்முடிகா ணுவரனே மால்காணச்
செங்கமல மன்னவடித் தேவனே — பங்கமிலுன்
அவ்வியத்த மேலியத்த மாமிவற்றை யன்பொடுநந்
செவ்வியிற்காட் டச சிவ. (12)

கல்லேநா வாயாக் கரையேற்ற வையாறே
மல்லற் கயிலை மலையார்க — வெல்லோரும்
அப்பரெனத் தாண்டகமே தாண்டவமா டன்பரின்பேர்
செப்பியுய்யச் செய்நீ சிவ. (13)

வையம்பொன் மின்னாசை வைத்தவுள முள்ளபித்தக்
கையன் றனைத்தடுத்தா ளக்கருத — ஐயவியான்
சுந்தரனே வன்றெண்டத் தோழனே நீகிருபா
சிந்தரணுன் றுளே சிவ. (14)

சீலவன லும்புனலுஞ் செந்தமிழ்வே தத்தருமை
தாலத்திற் காட்டவுயர் சண்பைவந்த — பாலகன்வாய்ச்
சொல்லாவென் சொல்லுமையாள் பாலாட்டத் துற்கதிக்கட்
செல்லாதா ளத்த சிவ. (15)

மாசகத்தோர் வேதியர்பேரல் வந்தெழுதச் சொன்னதிரு
வாசகத்தைக் கேட்டு வரைந்ததன்பின் — தேசரங்கக்
கோணினுக்கோர் கோவையினைக் கூறெனக் கூறன்பரின்வாய்த்
தேனினையோ தச்செய் சிவ. (16)

கரம்பன்
விசுவநாதசுவாமி திருவூஞ்சல்

காப்பு

எண்ணீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருமருவ வருகரம்பன் றனிலே செல்வந்
திகழ்கணப தீச்சுரத்திற் றிருக்கோ யிற்கண்
மருவருமைம் பாலுலக மாதா வாகி
வந்தவிசா லாட்சியம்பாள் வாம மாக
வருமருவு திருவிசுவ நாத சாமிக்
கோதுமிந்தத் திருவூஞ்சற் பாநன் ருகக்
கருமருவு களைதவிர்க்குங் கருணை நீழற்
கற்பகத்தின் பொற்பதப்பூக் காப்புத் தானே.

நூல்

திருமருவு மருமறைகள் கால்க ளாகத்
திகழரிய வுபநிடதஞ் சட்ட மாக
வருமரிய வாகமங்கள் வடம தாக
மன்னுமுப வாகமங்கள் பலகை யாகப்
பொருவருமே காக்கரமா சனம தாகப்
பொலியவந்த வழகுதந்த வூஞ்சல் மேவி
யருளொழுகு விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
தமர்விசுவ நாதவர் வாட ரூஞ்சல்.

பரம்பனில்வே றற்றவொரு பதியே சீலப்
பசுபதியே வசுமதிக்கட் பண்புற் றோங்கு-
கரம்பனிற்சீர் வருகணப தீச்சு ரத்திற்
கண்ணிரண்டு மொன்றுமுற்ற கரும்பே வேண்டும்
வரம்பலவு மன்பர்பெற வந்த வாழ்வே
மாகருணை வாருதியே வரைமின் னான
வரம்பொருவேல் விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல். (2)

இந்திரனா மமரரர சடைப்பை யேந்த
வெழிற்சிவிறி நீரரசு னின்பில் வாங்கச்
சந்திரகு ரியர்கள் குடைதம்மைத் தாங்கச்
சாமரைசிற் றுலவட்டந் தரித்தன் பாக
வந்தவர்கள் மருங்கசைந்து மகிழ்ந்து போற்ற
வானவர்பெய் கற்பகப்பூ மழைவிண் மாற்ற
வந்தமில்சீர் விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல். (3)

தும்புருவு நாரதருங் கீதம் பாடச்
சொன்னமறை வல்லுநர்கள் வேதம் பாடத்
தம்புருவோர் சாரதர்கள் தாளம் போடச்
சார்வாண னெப்பருமத் தாளந் நீட
வெம்புருவ வரம்பையர்க ணடன மாட
மெய்யடியர் வாயாரத் துதிகள் பாட
அம்புருவ விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல். (4)

இன்பமையு மன்பர்சிவ சிவவென் றூர்ப்ப
வெய்தரிய நான்மறையோர் புட்பந் தூர்ப்பத்
துன்பகல்சீ ரிதையர்சுவைத் துதிசொற் றுடத்
துய்யதிருச் சைவர்மறை யன்பிற் பாட
வன்பகல்பக் குவிகள்மன முருகி யாட
மலமாயை யாதியன வலிகெட் டோட
அன்புமிகு விசர்லாட்சி யம்பாள் வாமத்
தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல். (5)

நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு. நயன மூன்றுந்
 நாற்புயமு மான்மழுக்க ணண்ணத் தத்தோ
 டஞ்சலென்ற கரதலமும் வரத மாகு
 மத்தமுடன் கரநான்கு மரவப் பூணும்
 மஞ்சடையு மதிமுடியு மாகிக் காட்சி
 வழங்கியருள் மறைமுதலே வனப்பு வாய்ந்த
 வஞ்சநடை விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
 தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல்.

(6)

தேனாட வலரிதழி யலங்க லாட்சி
 செய்யதிருச் சடையாட்சி செவிப்பூ னாட
 மானாட வறுகாட வரவு மாட
 மழுவாட நதியாட மதிமா னாடக்
 கானாட வந்தருள்கா லாட வாடக்
 கைத்தோற்றே லாடவரைப் புற்றே லாட
 வானாட விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
 தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல்.

(7)

வரியரவ வாபரண வாட ரூஞ்சல்
 மான்மறிகை வந்தவர வாட ரூஞ்சல்
 கரியுரிவை போர்த்தபுர வாட ரூஞ்சல்
 கங்கைமதி தந்தசிர வாட ரூஞ்சல்
 நரிபரியென் றீந்தகர வாட ரூஞ்சல்
 நாதவரி யாயசர வாட ரூஞ்சல்
 அரிபரவு விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
 தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல்.

(8)

கனககிரித் தவரிறைவ வாட ரூஞ்சல்
 கருதரிய தவரிறைவ வாட ரூஞ்சல்
 பனகபணி லக்குழைய வாட ரூஞ்சல்
 பதுமர்சிர வக்குழைய வாட ரூஞ்சல்
 உனகமிசை யாடமல வாட ரூஞ்சல்
 உடலவையி லாடமல வாட ரூஞ்சல்
 அனகவெழில் விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
 தமர்விசுவ நாதவர வாட ரூஞ்சல்.

(9)

ஓதியினு ருள்ளொளியே யாட ரூஞ்சல்
உத்தமர்க ளுள்ளொளியே யாட ரூஞ்சல்
பாதிமதி ங்கடையீ ராட ரூஞ்சல்
பன்னுமல மாசடையீ ராட ரூஞ்சல்
வாதியென வாசைவைத்தீ ராட ரூஞ்சல்
மாகடையா வாசைவைத்தீ ராட ரூஞ்சல்
ஆதிபரை விசாலாட்சி யம்பாள் வாமத்
தமர்விசுவ நாதவர வா டரூஞ்சல்.

(10)

வாழி

ஆனினமு மந்தணரு மறமும் வாழி
யக்கமணி திருநீற்றைந தெழுத்தும் வாழி
கோனினமும் வையமுஞ் செங்கோலும் வாழி
கோதகல்சீர்ச் சித்தாந்த சைவம் வாழி
வானினமு மவைபொழியு மழையும் வாழி
மாகரம்பன் பதிவாழி வதிவோர் வாழி
தேனினமார் பொழிற்கணப தீச் சுரத்துச்
சிவதளியு மடியாரும் வாழி வாழி.

சரவணை, பள்ளம்புலம்
முருகமூர்த்தி திருவூஞ்சல்

காப்பு

எண்சீர் விருத்தம்

திருவருபன் ளம்புலத்தேர் திகழ்கோ யிற்கட்
டிருமுருகக் கடவளுக்கிவ் ஆஞ்சல் பாட
மருவருபொற் கொன்றையணி வரதன் ரூனு
மலைமகளும் வேதமுதல் வடிவ மாகத்
தருமொருகொம் பிருமதமும் மதநால் வாயைந்
தாயகரத் தந்திமுக மகவ தாகிக்
கருமருவா வண்ணமருள் கருணைக் கண்ணூர்
கற்பகத்தின் பொற்பலர்த்தாள் காப்புத் தானே.

நூல்

பொருளிருந்த நால்வேதங் கால்க ளாகப்
பொருந்தவொளி ருபநிடதஞ் சட்ட மாகத்
தெருளிருந்த ஆகமமே விட்ட மாகத்
திகழறுபான் னான்குலை கயிற தாக
மருளிருக்கு மோரெழுத்தே பீட மான
மந்திரசிம் மாசனலிவ் ஆஞ்சல் மேவி
யருளுளபன் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆடி ருஞ்சல்.

செய்யவர விந்தமுகத் தருள்நின் றுடச்
செவிமகர சூண்டலங்காற் சிலம்பொ டாட
வுய்யவரு மயிலாடச் சேவ லாட
ஓலியலெழி லாலவட்டஞ் சிவிறி யாட
மெய்யடியார் கைகளில்வெண் கவரி யாட
வித்தகநற் பத்தர்களா னந்தக் தாட
ஐயுள பள்ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரஞ்சல். (2)

மஞ்சலவு பரவசலந் திருச்செந் தூரேர்
வருபழநி யரியதிரு வேர கம்மா
குஞ்சரங்க ளுளமலைதொ றுடல் சீலங்
குலவுபழ முதிர்சோலை குவையுற் றேங்குஞ்
சந்துதவ வந்தமண வீழ ஞான
தலத்தமல கமலபத விசுவ ரூப
அஞ்செறிபள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரஞ்சல். (3)

சூரிறையை வென்றவரே யாட ரஞ்சல்
துன்றுபல குன்றிறையே யாட ரஞ்சல்
வாரிவரக் கொன்றவரே யாட ரஞ்சல்
வாரணம்முன் நின்றவரே யாட ரஞ்சல்
சீருலகி லொன்றிறையே யாட ரஞ்சல்
செச்சையந்தார் துன்றிறையே யாட ரஞ்சல்
ஆர்செறிபள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரஞ்சல். (4)

தெருளுளதே சிகவுருவத் தேவ தேவே
தேவர்கள்சே னுபதியே செவ்வேல் வந்த
வொருகரபன் னிருகருணை வழியுங் கண்ணு
வுத்தமர்க டங்கடிரு வுள்ளக் கோயில்
வருமொருவா வபயகர வரத வத்தா
வாரணக்கை வானவனே மருளைத் தீர்க்கும்
அருளுளபள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரஞ்சல். (5)

கோமளவேர் கொள்ளிறையே யாட ரூஞ்சல்
குற்சிதத்தைத் தள்ளிறையே யாட ரூஞ்சல்
சாமளமெய்ப் பரைபால ஆட ரூஞ்சல்
தற்பரன்றந் திடுஞ்சீல ஆட ரூஞ்சல்
தூமழகார் சத்திதர வாட ரூஞ்சல்
தோமகலச் சித்திதர ஆட ரூஞ்சல்
ஆமுளபள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரூஞ்சல். (6)

மைதிகழ்ந்த கந்தரத்துத் தாதை யேபோல்
வந்தசிறீஇ சுப்பிரமண்ய வரதா சீலக்
கைதிகழ்ந்த வேலதனாற் கீரன் சொன்ன
கவிகேட்டோ ராயிரரைப் பாது காத்த
மெய்திகழ்ந்த எம்பதியே விசாகா வேளே
வித்தகநின் வினையாடற் கவதி யெங்கே
யைதிகழ்பள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரூஞ்சல். (7)

நித்தியமா யுற்றவர வாட ரூஞ்சல்
நேரொருவ ரற்றபர வாட ரூஞ்சல்
முத்திமுத லர்னவரே யாட ரூஞ்சல்
முன்னமுத மானவரே யாட ரூஞ்சல்
யெத்திருவு முற்றவரே யாட ரூஞ்சல்
எங்கணுங்கண் பெற்றவரே யாட ரூஞ்சல்
அத்தஎம்பள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரூஞ்சல். (8)

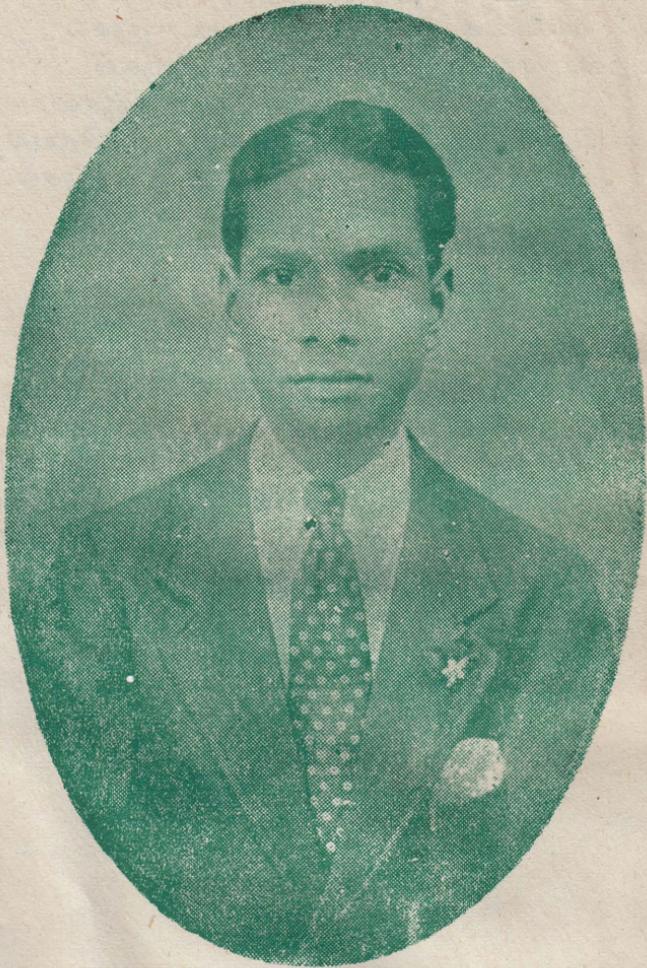
குழககுக குமரகுரு பரதெற் கின்கட்
குலவசலக் குறுமுனிக்குத் தமிழைச் சொன்ன
மழுகளிறே மதகளிற்று வதனன் வீர
மடங்கல்முக னாயிரத்தெட் டண்ட மாண்டு
பழககர ராசனெனச் சொன்ன சூர
பன்மனையுஞ் சங்கரித்த பால லீலா
அழகுளபள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொடுந் திருமுருக ஆட ரூஞ்சல். (9)

உள்ளுமவர்க் குள்ளொளியே யாட ரூஞ்சல்
ஓதிவடி வுள்ளவரே யாட ரூஞ்சல்
வள்ளலருட் கென்றவரே யாட ரூஞ்சல்
வானிலக நின்றவரே யாட ரூஞ்சல்
தெள்ளபுக முள்ளவரே யாட ரூஞ்சல்
தேவவரு ளுள்ளவரே யாட ரூஞ்சல்
அள்ளெழிற்பள் ளம்புலத்தில் வள்ளி தெய்வ
யானையொருந் திருமுருக ஆட ரூஞ்சல். (10)

வாழி

வாழியருட் டிருவளரும் முருக மூர்த்தி
வதிந்தவிந்தத் திருப்பதியுந் தனியும் வாழி
வாழியிறை யன்புளத்தில் வளர நாளும்
வந்தனித்துப் பூசைசெய்யும் மறையோர் வாழி
வாழிதளித் திருப்பணிக்குப் பொருளை யீவோர்
வந்தனிப்போர் தொண்டியற்றி வருவோர் வாழி
வாழியிருங் கடலுடுத்த வையம் வாழி
மழைமுகிலாக் கோதருமம் சைவம் வாழி.

இத் திருவூஞ்சல்
புலவரின் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

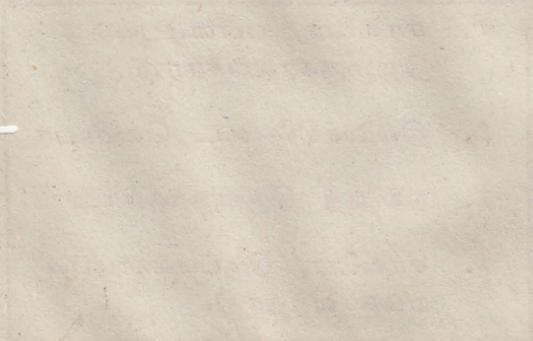

திரு. சு. ஆ. தம்பிரசா

பகுதி 4

தனி நூல்கள்

1. சரவணை, பள்ளம்புலம்
திருமுருகரலங்காரம்
2. தில்லைச்சிலேடை வெண்பா
3. நல்லைத் திருவருக்கமாலை
4. சரவணை, திருப்பள்ளம்புல
யமக வந்தாதி

சரவணை, பள்ளம்புலம்
திருமுருக ரலங்காரம்

கர்ப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமேவு பள்ளம் புலமுரு கையனின் செய்யபத்ம
வுருமே வடிகளை வாழ்த்தலங் காரமொன் றேதவிண்ணில்
வருமேக லூர்தி தொழமா கமண்டல மன்னுபொன்னி
தருமேக தந்தன் றுணைதரும் பாத சரோருகமே.

நூல்

முற்றறி வுற்ற முழுமுத லாய முருகமுற்றக்
கற்றறிந் தார்க்குமெட் டாநின் பரமார் கலைக்கடலிற்
சிற்றறி வுக்கெட் டியசில வாற்றுதி செய்யவந்தேன்
பொற்றளிப் பள்ளம் புலக்குக வேற்றருட் பூர்த்திசெய்யே. (1)

கந்தா நமமயில் வந்தாய் நமவயில் கைப்பரித்த
வெந்தாய் நமசிவன் மைந்தா நமவிண் ணிமையவர்க்குத்
தந்தாய் நமவருட் சிந்தே நமநற் சரவணத்தில்
வந்தாய் நமதிருப் பள்ளம் புலத்து வரநமவே. (2)

ஐயா திருப்பரங் குன்று செந்தார்ந லருட்பழனி
பெய்யாத வேரகங் குன்று தொறூடல் பொருவிறணி
கையாதி சேத்திர சேவையிற் பேற்றைக் கதியிலிக்குச்
செய்யாய் குகதிருப் பள்ளம் புலத்தினிற் றெய்விகமே. (3)

போதா வரம்பெ றருண கிரிசொல் புகழ்புனைந்த
நாதா சகல கலாவல்ல பாநல் நளிநமலர்ப்
பாதா நிறெறெழுத் தோதித் தினமும் பரவவர
நீதா வெழிற்றிருப் பள்ளம் புலக்குக நின்மலனே. (4)

சுப்ரமண் யோமென மாமறை மும்முறை தோத்திரஞ்செய்
திப்பர னங்கி வடிவினன் யாக வெரிக்கிறைமேல்
விப்பிர தெய்வமென் றும்பரங் கூறிய மேன்மைகொள்கு
கப்பிர மத்தினைப் பள்ளம் புலப்பதிக் கண்துதியே. (5)

அண்டா பரண னக்கிரனைக் குன்று ளடைப்பவன்பு
கொண்டோது மாற்றுப் படைகேட் டிரங்கியக் குன்றுபுழை
யுண்டாக வேலெறிந் தோரா யிரவ ருயிர் புரத்தல்
கண்டாம் விபத்தினிற் பள்ளம் புலக்குக காத்தருளே. (6)

செந்தா மரையயன் காணாத வேத சிரப்பொருளைத்
தந்தார்க் குரைத்துச் சிவகுரு சாமிநா தன்னெனவு
மெந்தாய் பெயர்புனைந் தாய்நின் பதித்துவ மெண்ணளவோ
வந்தாள்வை பள்ளம் புலவாச தீவினை மாற்றியெற்கே. (7)

சிவகவி யாகிய பொய்யா மொழிபுகல் செய்யுடன்னை
யவகவி யாக்கிப் பெயரையும் பொய்ம்மொழி யாக்கநினைந்
தவர்தமக் கென்பெயர் முட்டை நன்கோர்கவி யாக்குகென்றே
நவபெயர் சொற்றவில் வேட பள்ளம்புல நாயகனே. (8)

குன்று தொழுது குழக செந்தாமரைக் கோமலர்ச்சீர்
துன்றிய மெல்லுருப் பெற்றணி தண்டை சொன்னச்சிலம்பு
நின்றொலி செய்திட வந்தநின் பொன்னடி நீழலையென்
புன்றலை யென்றறும் பள்ளம் புலப்பரி பூரணனே. (9)

நந்தளி யோடுறை பள்ளம் புலப்பதி நண்ணிவரந்
தந்தளி செய்ய வருபர ஞான தயாநிதியாங்
கந்தழி யாய செழுஞ்சுட ரைத்தினங் கைதொழுமின்
வந்தளி மேவு பதந்தரு மம்மயில் வாகனனே. (10)

திருமுருகரலங்காரம் என்னும் நூலிலிருந்து
சிலபாக்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

தில்லைச் சிலேடை வெண்பா

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

எல்லைச் சிலேடையிலா வேகவிறை நிர்த்தமிடுந்
தில்லைச் சிலேடைவெண்பாச் செப்பவே—தொண்டைவழுப்
போக்குமொரு கோட்டுப் பொலிபிடிபால் வந்தடியார்க்
காக்குமொரு கோட்டுக் களிறு.

இச் செய்யுளில், எல்லைச் சிலேடையிலா வேகவிறை என்றது, கந்தபுராணத்தில் “எல்லையிலாதமர் தனிமுதல்வன்” என்றது போல நின்றது. ஒரு கோட்டுப் பொலிபிடி - ஒப்பிலா விமையத் துதித்த அருள்பொலிந்த உமையாகிய பிடி, கோடு - மலை, ஆகு பெயர், ஒரு கோட்டுக் களிறு - ஓர் கொம்பிபம் விநாயகக் கடவுள்.

நூல்

ஆர்க்கு மணிமறுகு மங்கனையார் காதுகளுஞ்
சீர்க்கோலத் தோடிலங்குந் தில்லையே — யேர்க்கோல
மில்லா திருந்தா னிலாதவிட மெள்ளளவு
மில்லா திருந்தா னிடம். (1)

அணிமறுகு - அழகமைந்த வீதிகள் மேலுமழகுற இடப்
பட்ட கோலத்தோடிலங்குந் தில்லை; அங்கனையார், காதுகள் -
பெண்கள் காதுகளும், சீர்க்கோலத்தோடு இலங்கும் - சிறந்த அழ
கிய இரத்தினமழுத்திய தோடணிந் தொளிவிட்டிலங்கும்.

ஏலும் பொதுமகளி ரின்முகத்துஞ் செய்களிலுஞ்
சேலம் பகநிலவுந் தில்லையே — காலமகள்
றொன்றாகி நின்றவிறைக் கைந்தொழிலென் றோதுநட
மன்றாகி நின்ற மனை. (2)

பொதுப் பெண்களின் முகத்தில், சேல் அம்பகம் நிலவும் -
கயலொத்த கண்கள் விளங்கும், வயல்களில், சேல் அம்பு அகம்
நிலவும் - கயலினம் வயல் நீரினிடமாக நிலவும்.

ஐயமறும் பாவலரு மன்பிருந்த பூசரருஞ்
செய்யமகம் வந்தவெழிற் தில்லையே — யுய்யவந்த
வேடுவர்கோ னுன விருப்பினிட்ட துண்டுலகி
னடுவர்கோ னுன எனகம். (3)

ஐயம் அறும் பாவலர் - சந்தேகமறக் கற்ற புலவர்கள்,
செய் - செய்த, யமகம் வந்த எழில் தில்லை - யமகச் செய்யுட் பிர
பந்தங்களையுடைய அழகிய தில்லை, அன்பிருந்த பூசரர் - கடவு
ளிடத்து அன்புள்ள அந்தணர்கள், மகம் செய்ய - நைமித்தியமாகிய
விழா முதலியவைகளைச் செய்ய, அவற்றின் பயனாக, எழில் வந்த
தில்லை - அழகு வந்த தில்லை, வேடுவர் கோன் - கண்ணப்ப நாய
னார், ஆனாவிருப்பு - பெருவிருப்பு, ஆடுவர்கோன் - நடராசன்.

ஒப்பில் வயலுக் குழவரும்மே தாவியருஞ்
செப்பப் பரம்படிக்குந் தில்லையே — கப்பிரியுஞ்
சூலக் கரத்தார் தொடர்பகற்றற் கைந்தாக
வேலக் கரத்தா ரிடம். (4)

ஒப்பில் வயலுக்கு - சமமற்ற வயல்களுக்கு, உழவர் -
வேளாளர், செப்பப் பரம்பு அடிக்குந் தில்லை - ஒப்பரவு செய்யப்
பரம்படிக்கும் தில்லை, பரம்பு - கழனி திருத்தும் பலகை, மேதா
வியர் - கல்வி அறிவுள்ளவர்கள், செப்பு அப்பரம் படிக்கும் தில்லை -
வேதாகமங்களை ஓதிய அப்பரம் பொருளின் இலக்கணத்தையோதும்
பதி சாத்திரங்களைப் படிக்கும் தில்லை.

சார்தருகோ பால ரகநடன சாலைகளிற்
சீர்மத் தளவோசைத் தில்லையே — சார்பெரிய
கொன்மலைவிற கையார் கொடியார் புரமாய்த்த
பொன்மலைவிற கையார் புரம். (5)

சார்தரு கோபாலர் அகம் கறவைப் பசுக்கள் சார்ந்த
இடையருடைய வீடுகளில், சீர்மத்து அளவு ஓசை - சிறந்த மத்
தினால் தயிர் கடையும் ஒலியும், நடனசாலைகளில் - கூத்து நிலையங்
கலில், சீர் மத்தள ஓசை - சிறந்த மிருதங்கத்தினது ஒலியும் உள்ள
தில்லை.

தப்பகன்றோ ருள்ளமுழுத் யோகரது வேதனமுஞ்
செப்பருமா சாந்தமுறுந் தில்லையே — யொப்பிலிமா
விண்டாய பாணன் விழைந்த வடியவற்காய்ப்
பண்டாய பாணன் பதி. (6)

தப்பு என்பவற்றைத் தவிர்த்தவர்களின் உள்ளம், செப்பு அரும் மாசாந்தம் உறும் - சொல்லற்கரிய மகா சாந்தகுணமுள்ள தாகவே விளங்கும் தில்லை, உத்தியோகம் உடையவர்களின், வேதனம் - சம்பளமும், செப்பு அரும் மாச அந்தம் உறுந்தில்லை - செப்புகின்ற அரிய அந்தவந்த மாதமுடிவில் வந்துகொண்டேயிருக்கும் தில்லை, மாவிண்டாய பாணன் - மகா விட்டுணுவாகிய பாணத்தை யுடையவன், விழைந்த அடியவற்காய் - தம்மையே தன்னுயிருக்கு உயிராகவெண்ணி விரும்பிய பாணபத்திரருக்காக, பண்டு ஆய பாணன் - முன்னரே விறகை விற்றுக்கொண்டு யாழ்ப்பாடி ஆக வந்த பாணன், பாணன் - பாடுபவன்.

நல்வனப்பார் வீதியிற்றாய் நம்பனன்பர் சந்நிதியிற்
செல்வநட ராசாவென் றில்லையே — பல்வனமார்
தென்னற்குக் கான நரிபரிசெய் தீந்தநட
மன்னற்குக் கான மனை.

(7)

நல்ல அழகுள்ள அவ்வாலய வீதியில், தாய் - தன் பால களையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு சுவாமி தரிசனத்துக்காகச் செல்கின்ற நற்றாய் மகளைப் பார்த்து, செல்வ நடராசா என் தில்லை - மகளை நடராசா கெதியாக பூசாகாலமாகிறதென் தில்லை, நம்பன் அன்பர் - சிவனிட்டுத்து அன்புள்ள அடியார்கள், சந்நிதியில் - சுவாமி திருமுன் நின்று, செல்வ நடராசாவென் தில்லை - அருட் செல்வ நடராச நடராச என்று தோத்திரந் செய்யுந் தில்லை, கான மனை - சங்கீத கான மனை.

பந்திதிகழ் சாலையிலும் பங்கயப்பூ வாவியிலுஞ்
சிந்தைமகிழ் வாகனஞ்சேர் தில்லையே — முந்தடியார்
மாசைக் கலையா வணமிருக்க வைத்தருள்செ
யாசைக் கலையா ரகம்.

(8)

பந்தி திகழ் - வரிசை ஒழுங்குள்ள, சாலையில் - வாகன சாலையில், சிந்தை மகிழ் வாகனம் சேர் தில்லை - அழகைக் கண்டு மனம் மகிழ்த்தகுந்த வாகனங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தில்லை, பங்கயப்பூ வாவிகளில் - தாமரைப் பூக்களுள்ள தடாகங்களில், தோற்றத்தைக் கண்டு கண்ணும் மனமுங் களிக்கத்தக்கவாறு அழகிய அன்னப்பறவைகள் சஞ்சரிக்கும் தில்லை.

பாவ மதையும் படுத்திறங்கும் விண்டுவையுந்
தேவ வரியரியென் றில்லையே — மேவுவவி
துஞ்சக் கரன்ற னுயிர்செகுத்தோன் போற்றியவீ
ரஞ்சக் கரன்ற னகம்.

(9)

பாவம் அதை தேவ - யாம் செய்த பாவமானதை தேவ தேவனே, அரி அரி என் தில்லை - அழித்தருள்க அழித்தருள்க என்று அன்பர்கள் வணங்கும் தில்லை, ஆங்கு படுத்துறங்கும் விண்டுவையும் - ஆங்கே சயனித்துறங்கும் கோலத்தோடும் விளங்குகின்ற படியளந்த பெருமானைப் பார்த்து இவர் நாரசிங்கமன்று. தேவ அரி அரியென் தில்லை - தேவர் சிங்கம் சிங்கமென வியக்கும் தில்லை.

பேர்மேவுங் கல்விப் பிரியருங்கற் சிப்பருநத்
சீர்மேவக் கற்றாண்செய் தில்லையே — சூர்மேவ
வந்த சலந்தரன்றன் மாவலிமாற் றுழியைக்கா
றந்த சலந்தரன்றன் சார்வு. (10)

கல்விப் பிரியர் - கல்வியிற் பெரியனென்னும் பெயரைப் பெற விரும்பும் மாணவர்கள் பாடங்களை நெட்டுருப் பண்ணிய பின்பே உண்ணவெண்ணுந் தில்லை, கல்சிற்பர்கள் - கல் வேலைசெய்யும் சிற்பாசாரிகள், சீர்மேவ - சிறப்பு ஏற. கல் தூண் செய் தில்லை - கற்களில் தூண்களைச் செய்கின்ற தில்லை.

பைங்கிளிச்சொன் மங்கையரும் பார்த்திபனு மன்பினுடன்
சிங்கலிலாப் பாலனஞ்செய் தில்லையே — துங்கவறச்
சேவையூர் வார்பேர் திருச்சடையிற் கங்கையெனும்
பாவையூர் வார்பேர்ப் பதி. (11)

மங்கையர்கள் - பெண்களாயுள்ளார், சிங்கலிலாப் பாலனஞ்செய் தில்லை - சுவைக்குறைவு அற்ற பாயசவன்னத்தைப் பாகஞ் செய்யுந் தில்லை, பார்த்திபன் - அரசனும் அன்பினுடன், சிங்கலிலாப் பாலனம்செய் தில்லை - நீதி குன்றாதவாறு செங்கோலைச் செலுத்திப் பரிபாலனம்பண்ணுந் தில்லை, பரிபாலனம் - காத்தல்.

மாங்குயிலார் சோலையிலும் மாமகளிர் பொய்கையிலுந்
தேங்கமுகம் பூவிரிக்குந் தில்லையே — யோங்கயனு
மாலுமன்று தேடிமுடி மாவடிகா னாதமறை
நாலுமென்றுந் தேடி நகர். (12)

மாங்குயிலார் சோலையில் - பெரும்பான்மையாக மாவிறற்கும் சூயில்கள் நெருங்கிக் கூவும் சோலையில், கமுகு தேம் அம் பூவிரிக்கும் தில்லை - கமுகு தேன்பொருந்திய அழகிய பூவை விரித்துப் பெருமணத்தை யுண்டாக்குந் தில்லை, மாமகளிர் - அழகால் மிக்க பெண்கள், பொய்கையில் தேங்க - தடாகத்தில் ஸ்நானம் செய்ய, முகம்பூ இரிக்கும் தில்லை - ஸ்நானம் செய்கின்ற அப்பெண்களின் முகங்கள் ஆங்கலர்ந்து விளங்குஞ் செந்தாமரை மலர்களைப் பிறங்கொடுக்கச் செய்யும் தில்லை.

ஆர்ப்பார் தெருக்களிலு - மங்கழனி யெங்குமுயர்
சீர்ப்பூவிற் போர்களுள தில்லையே — வார்ப்போந்த
வல்லையொத்த கண்ட மனதனச்சொ லம்பிகைபா
வல்லையொத்த கண்ட னகம். (13)

ஆர்ப்பார் தெருக்களில் - வேத ஆரவாரமுள்ள வீதிகளில்,
சீர்ப்பூ விற்போர்கள் உள்தில்லை - சிறந்த பூ சரம் மாலை சமித்
தாதியவற்றை விற்பனைக்கு வைத்திருக்கும் சுத்த சைவர் வாழும்
தில்லை; ஆங்கழனி எங்கும் - நீருள்ள வயல்களினெப்பக்கங்களிலும்,
உயர் சீர்ப்பூவில் - உயர்ந்த சிறந்த மேட்டுநிலத்தில், போர்கள் -
சூடுகள், உள - வைக்கப்பட்டுள்ள தில்லை; வல்லை ஒத்ததனம், கண்ட
மன சொல், நிரனிறை. வல் - சூதாடுகருவி, கண்டம் - வெல்லப்
பாகு.

மானினியார் சொல்லும் வளர்நந் தனவனமுந்
தேனனைய தாகுமெழிற் றில்லையே — மேனிலைய
கோவைமொழி பாகன் குருக்குருந்த நீழறனிற்
பூவைமொழி பாகன் புரம். (14)

மானினியார் சொல்லும் - பெண்களின் சொல்லும், தேன்
அனையதாகும் - தேனையன்னதாகவே யிருக்கும், வளர் நந்தனவன
மும் - வளர்ந்த திருந்தனவனமும், தேன் னனையது ஆகும் - தேனைத்
தரும் மொட்டுகள் உள்ளதாக விருக்கும், மொட்டு - விரியாவரும் -
கோவைமொழி பாகன் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரைச் சொன்ன
மாணிக்கவாசகர், பாகன் - பக்குவத்தை யுடையவர், அஃது தீவிர
தரபக்குவம், பூவைமொழி பாகன் - நாகணவாயின் மொழியுள்ள
வுமையை வரம்பாகத்திலுள்ளவர்.

—0—

1959 ஆனியுத்தரம்.

நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்ட

தில்லைச் சிலைடை வெண்பா என்னும் நூலிலிருந்து
சில பாக்கள் மாத்திரம் அருவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்லைத் திருவருக்கமாலை

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

நல்லைத் திருவருக்க மாலை நயம்பயக்கத்
தொல்லைவழுத் தீரச் சுரக்குமருள் — நல்ல
வொருகோட் டிபவதன வுச்சிதமா தங்கத்
திருபாத தாமரைப்போ தெற்கு.

நரல்

அருளொருவா நல்லைநக ராறுமுகா வான்ரோர்
தெருளுருவென் றெண்கருணைச் சிந்தே—யருணகிரி
வாக்கினிமை யார்தமிழால் வைதார்க்கும் வாழ்வையங்ங
னாக்குமிறை யென்றதைமெய் யாக்கு. (1)

ஆதிபர மேசுவர னம்பிகையோங் காரமென
வோது மிபவதன முற்றபதி—சோதியயில்
வந்தகரன் நால்வருமொன் றென்னவந்த நல்லைநகர்க்
கந்தநின்றூட் கஞ்சங் கதி. (2)

எண்ணடியார் தங்க ளிடரேக நல்லூரில்
நண்ணுமரு ளானந்த நாடகனே—கண்ணிறைந்த
பேரின்ப வாழ்வே பெருங்கருணைப் பேராறே
யாரின்பத் தேனே யருள். (3)

ஔவையென வந்ததயை யாறுமுகா நல்லூரில்
மௌவலொத்த மூரலிரு மானினியார்—தைவிகமாய்
வாழ்வந்த தேவே மயில்வா களுவுனடி (4)
தாழ்வரந் தாவென் றலைக்கு.

கீரனுரை யாற்றுப் படைக்காய்க் கிரிகிழித்த
வீரவயில் மேவுகர வித்தகனை—யாரவெழிற்
செய்ய புயனைத் திருநல்லூர்ச் செவ்வேளை
யையனையென் நாவே அறை. (5)

குன்றிறையே யெங்கள் குமரகுரு வேவேளே
யென்றிறைஞ்சிச் சொல்முறையீட் டுக்கிரங்கி—யன்றமரர்
பேரிடர்தீர்த் தாண்ட பெருமநல்லை நாதாவென்
னரிடரைத் தீர்த்தாண்ட ருள். (7)

சுப்ரமண்யோஞ் சுப்ரமண்யோஞ் சுப்ரமண்யோ மென்றுமறை
விப்பிரரும் வேதமுஞ்சொல் மெய்ப்பொருளே—திப்பியநின்
ஆறெழுத்தை நல்லூ ரறுமுகா வென்றுமெண்ணு
மாறருள்செய் தாநல் வழி. (8)

சேந்தா குகாமுருகா வள்ளிதெய்வ சேனைதிருக்
காந்தா முதற்புலவா காங்கேயா—பூந்தாதிற்
றேனிணம்பண் பாடிச் செயுங்கீத நல்லூரா
வேனிரங்க வில்லை யினும். (9)

பொடிபூசி யன்புசெயும் புண்ணியர்க டம்முள்
மிடிநீக்குந் நல்லை விமலன்—கடிகமழ்பூ
வீதியினில் மாமயிலில் மேவிவரல் கண்டுதுதி
யோதினர்பே றிங்கெகருக் குண்டு. (10)

மூவா விளமுருக மூர்த்தியே கார்த்திகேயா
தேவாதி தேவன் றிருமைந்தா—வோவாச்சீர்
நல்லூராச் சரவணப வாநமவென் றென்னுளமே
யெல்லூர நாடோறு மெண்ணு. (11)

வைகருணை யாறுமுகா வாலகுகா பாஸமர்நற்
செய்கருணை காட்டுநல்லைத் தெய்வமே—யுய்கருணை
தந்தாள வாறு தலையுள்ளார் வேரூரென்
கந்தாதா தண்டைக் கழல். (12)

—o—

1961 ஆவணி

நூற்றைந்து பாக்களைக்கொண்ட
நல்லைத் திருவருக்கமலை என்னும் நூலிலிருந்து
சில பாக்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

சரவணை, திருப் பள்ளம்புல

யமகவந்தாதி

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

பள்ளம் புலப்பதி வேள்வாகி ஞாபப் பணியிதென
வுள்ளித் துதித்தொர் யமகவந் தாதியை யோதவருள்
வெள்ளக் கருணைக் கடம்பொழி சித்தி விநாயகனின்
கள்ளூற்ற சீல மிலகிரு தாமரைக் கால்துணையே.

நூல்

திருவே திகழரு மார்பரி பங்கயன் றேடரிய
திருவே திகழரு மைந்தா னனனம் பிகைதிருச்சேய்
திருவே திகழரும் பொற்புர வண்ணன் றிகழ்ந்திடுமெண்
திருவே திகழரும் பள்ளம் புலத்தளித் தெய்வதமே. (1)

நின்மல னேமல மாயைகன் மங்களை நீக்கவல
நின்மல னேமல மாயையின் மைந்தனை நீள்கொடியும்
நின்மல னேமல நீங்கிய மஞ்ஞையு மாக்கியமா
நின்மல வம்புல வென்மல நீக்கலு நின்கடனே. (2)

அருள்முரு காமுரு காவென்ற வம்மைதன் கையதனை
அருள்முரு காமுரு காவெமக் குன்னரு ளன்பையின்பை
அருள்முரு காமுரு காவென் பவர்க்கீந் தருள்பவனை
அருள்முரு காமுரு காவென்பள் ளம்புலத் தாலயத்தே. (3)

அருள்பெற அன்புசெய் யானந்த வாழ்வை யடைந்திடலாம்
அருள்பெற அன்புசெய் யெண்ணிய வெண்ணிய வார்ந்திடலாம்
அருள்பெற அன்புசெய் மேலான ஞான வறிவுறலாம்
அருள்பெற அன்புசெய் யம்புல வாறக் கரவிறைக்கே. (4)

சரணஞ் சரணங் குகபர னாகிய தாணுவுக்கே
சரணஞ் சரணஞ் சமர்வல சத்தி தரன்றனக்கே
சரணஞ் சரணந் தனைநிக ரம்பிகை தந்தவற்கே
சரணஞ் சரணமென் லம்புலச் சண்முகன் றுள்களுக்கே. (5)

குன்றுதொ ருடிய கோமள பால குமரகுகா
குன்றுதொ ருடிய கோமள மேயெ னடியருளக்
குன்றுதொ ருடிய கோமள நாற்றலைக் குட்டொடயன்
குன்றுதொ ருடிடச் செய்தபள் எம்புலக் கோமளமே. (6)

பொன்னடிப் பூசைசெ யன்பருக் கின்பருள் பூரணனே
பொன்னடிப் பூசையிற் றப்பிய கீரணை யும்புரந்தாய்
பொன்னடிப் பூசையி லென்னைபு மாள்பரி பூரணவேர்ப்
பொன்னடிப் பூவம் புலப்பதி வேளெனும் புங்கவனே. (7)

வானவ னேபர மேஸ்வர னம்பிகை மைந்தகுக
வானவ னேபர தெய்வத மேயென் மனத்திலொளிர்
வானவ னேமயில் வாகன னேயப் புனத்தில்மறை
வானவ னேபர வம்புல வாழ்த்திடத் தாவரமே. (8)

தாவர மைம்முக னம்பிகை பால தயாநிதியே
தாவர மைம்முக னூர்வரல் கண்டு தயங்கலறத்
தாவர மைம்முக னூள மீது நினைத்தகுகா
தாவர மம்புல எம்பதி யேநிலை தானமதே. (9)

வந்திடு மேலருள் புத்திகொள் மாமயல் மாறிவிடும்
வந்திடு மேலரு ளீசுர ஞானம் வளருமிக்
வந்திடு மேலரு னைம்புல வேடர் மடங்கிடுவார்
வந்திடு மேலம் புலக்குக னன்பின் வனப்புறுமே. (10)

வாமுக பள்ளம் புலத்திரு வரீலயம் மாவழகு
வாமுக பள்ளம் புலவள்ளி நாயகி வாரணயின்
வாமுக பள்ளம் புலத்திருத் தொண்டர் மழைவளங்கோ
வாமுக சைவந் தமிழ்வேத மாகமம் வையகமே.

—o—

1961 ஆவணி.

நூற்றொரு பாக்களைக்கொண்ட

திருப் பள்ளம்புல யமகவந்நாதி என்னும் நூலிலிருந்து
சில பாக்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

கலைமாணி தில்லை. சிவநேசபிள்ளை

பகுதி 5
தனிப்பாடல்கள்

1. திருச்சி
உச்சிப்பிள்ளையார்
2. தந்தை தாயர்
3. களி
4. வடை
5. கைலாசபதி

திருச்சி உச்சிப்பிள்ளையார்

புலவரின் கனிட்ட புதல்வன் கலைமாணி தில்லை. சிவநேசபிள்ளை திருச்சி புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் கல்வி கற்றுக்கொண்டு இருக்கும்போது திருச்சி உச்சிப்பிள்ளையாரை “உளத்து வைத்துக் கற்குதி மகனே” என ஞானவழிகாட்டிப் புதல்வனுக்கு 11-07-1954 இல் புலவர் எழுதிய கடித வந்தனம் :

கவி நிலைத்துறை

உச்சிப் பிள்ளையார் திருவரு ஞாதலவ ருளத்து வைத்துக் கற்குதி சிவமெனுந் நாமநன் மகனே யிச்சித் தெண்ணுவோ ரிடர்களைந் தின்னரு ளீய நச்சிக் கோயில்கொண் டனனொரு கொம்புள நம்பன் .

தந்தை தாயர்

புலவரின் தந்தையார் ஸ்ரீ கப்பிரமணியம் ஆறுமுகம்; தாயார் செம்மனச் சீர்நிறை நாயகப்பிள்ளை. தமது தந்தை தாயரை வாழ் நாள் முழுவதும் தெய்வங்களாய்ப் போற்றிய புலவர், அவர்களைத் தமது நெஞ்சக்கோவிலில் இருத்தி, வாயார வாழ்த்தி வழுகிப் பாடிய பாடல் :

வெண்பா

நாயகப்பிள் னைப்பெயரார் நற்றூயைத் தந்தையெனுந் தூயபுகழ் வேட்பெயரார் தோன்றலையிக் — காயமட்டும் வந்தியன்பாய் வாயார வாழ்த்துதொழு தெய்வமெனச் சிந்திமன மேநீ தினம் .

களி

புலவர் அவர்களை என்றும் அன்புடன் உபசரித்து வந்த சிவஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த ஐயர் அவர்களின் அன்ணையார் ஒரு முறை ஆக்கி அளித்த களியைச் சுவைத்து மகிழ்ந்த புலவர் பாடிய பாடல் :

அறுசீர் விருத்தம்

கிளிகளுட் பஞ்ச வர்ணக்
கிளியெனக் கிளத்துந் நல்ல
வழிகளுள் முத்தி காட்டும்
வழியென மாட்சித் தாய
சுழிகளுட் பிள்ளை யாரின்
சுழியென வுணவர்க் கத்துட்
களிசிறந் திருஞ்சோ மாஸ்கந்த
ஐயர் தாய் கையாற் கிண்டில் .

வடை

அல்லும்பகலும் அயரா அன்புடன் புலவர் அவர்களைப் போற்றிப் பேணிப் பராமரித்து மகிழ்ந்து, அவர்வாழும் பொழுதே அமரத்துவம் அடைந்த அவரின் கனிபட்ட புதல்வி குடும்ப ஞானச்சுடர் செல்வி தில்லை. ஞானும்பிகையின் வடை சூடும் ஆற்றலைப் போற்றிப் புலவர் பாடிய பாடல்:

அறுசீர் விருத்தம்

அடையுடைக் கமலத் தண்ணல்
கையழ கழகே முந்நீ
நுடையுடை யுலகத் துள்ளார்க்
கெளிதொவ்வொன் றென்ன வோதல்
தடையறச் செய்த தெண்கை
வன்மைதான் சாட்சி மாட
வடைசுடற் கென்றே செய்தான்
எம்ஞானக் கிளிக்கீர் கையை.

கைலாசபதி

புலவரின் சிரேட்ட புதல்வி திருமதி சதா. இரத்தினம்பிகை பல விரதங்களை அனுட்டித்து அரியதவப்பயனாய்ப் பெற்றெடுத்த மூத்த புதல்வன் கைலாசபதியைக் "குமரவேளுங் காக்குகவே" என்று பள்ளம்புல முருகன் திருவருள்வேண்டி நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து 03-04-1933ல் புலவர் பாடிய பாடல்:

அறுசீர் விருத்தம்

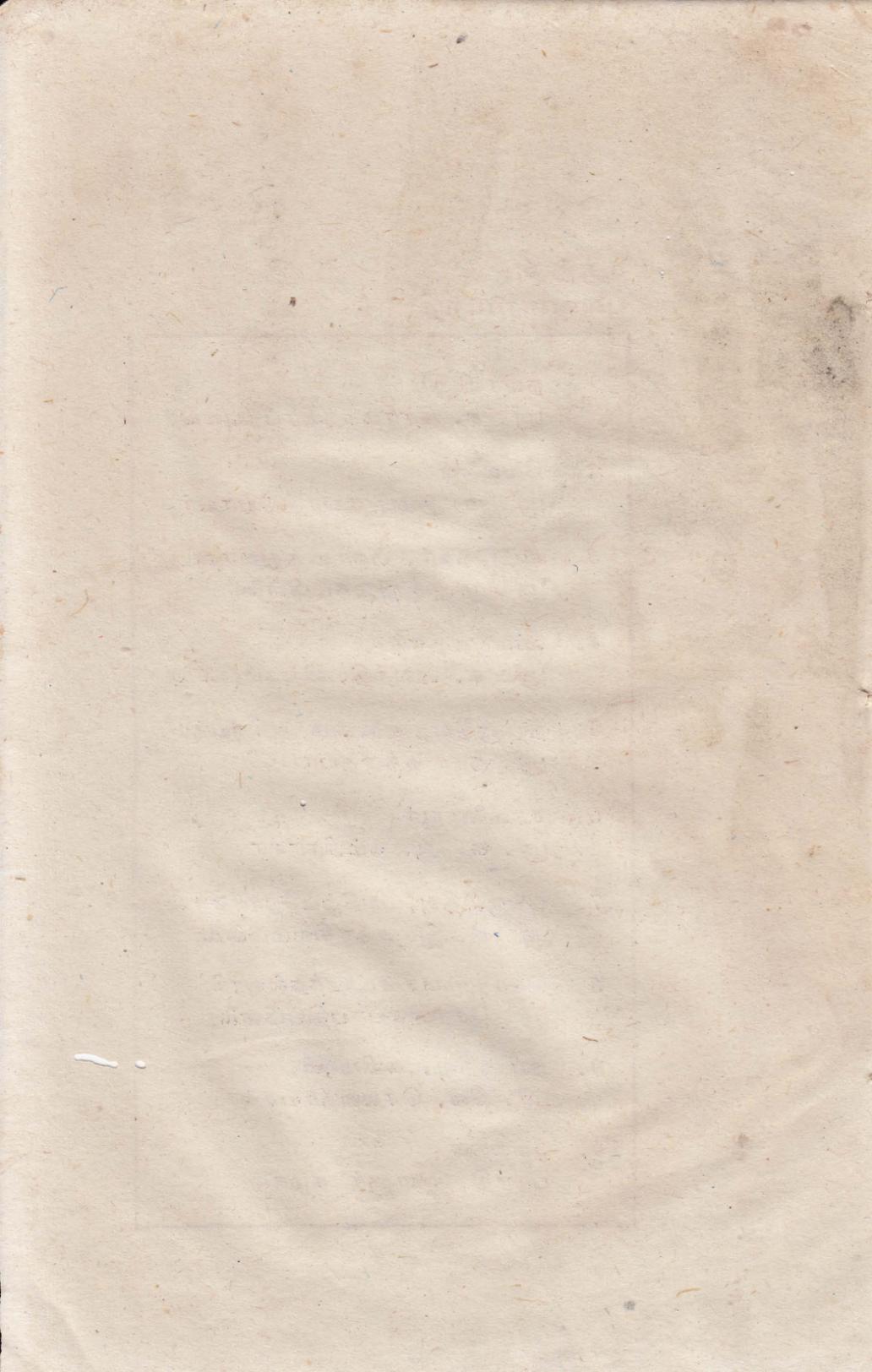
சீல மிருந்த கைலாச
பதியென் றிருநா மச்சேயைப்
பால மதிசெந் தழலிரவி
யென்னப் பகர வருசுடர்க்
ளேல விருந்த திரிநயன
எந்தை யலங்க லாறிருதோட்
கோலப் பள்ளம் புலத்தருள்சேர்
குமர வேளுங் காக்குகவே.

இவை கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து
பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பகுதி 6

புலவரைப்பற்றி.....

1. நவாலியூர்
ஸ்ரீ. க. சோமசுந்தரப் புலவர்
2. வேலணை
ஸ்ரீ. ம. தம்பு உபாத்தியாயர்
3. வட்டுநகர், மகாவித்துவான்
ஸ்ரீ. மு. ஆறுமுகம்பிள்ளை
4. வண்ணைநகர்
ஸ்ரீ. க. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை
5. நயினாதீவு, தலைமை ஆசிரியர்
ஸ்ரீ. நா. கந்தையா
6. சரவணையூர்
ஸ்ரீ. சு. ஆ. தம்பிராசா
7. புங்குடுதீவு, தமிழ்ப்பேராசான்
ஸ்ரீ. சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை
8. கொழும்பு, சட்டக்கல்லூரி
ஸ்ரீ. சோ. சபாபதிப்பிள்ளை
9. நயினாதீவு, கவிமணி
ஸ்ரீ. வே. செல்வநாயகம்
10. வேலணை
பாரதி இளைஞர் கழகம்

நவாலியூர்

ஸ்ரீ. க. சோமசுந்தரம்புலவர் அவர்கள்

சொல்லிய

கட்டளைக் கலித்துறை

பள்ளம் புலத்துவடி வேற்பகவன் பதம் பரவி
யுள்ளங் கனிந்தொண் கவியலங் காரமொன்றே தின்ன்
கொள்ளுந் தவமுறு மாறுமுக நற்குரி சிறந்த [பேர்
தெள்ளுங் கலைத்தில்லை நாத பிள்ளைத் திறற்சீரியனே.

வேலணைச்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைப் பிரதம ஆசிரியரும்
ஆக்கியோனதாசிரியருள் ஒருவருமாகிய

ஸ்ரீ. ம. தம்பு அவர்கள்

சொல்லிய

ஆசிரிய விருத்தம்

பூமேவு சரவணைப்பதியில் வருகங்கை
குலபூபன மாறுமுகவேள்
புண்ணியத் துருவாகிய வதரித்தேயழிவில்
பொருளாங்கலைப் பிரியனாய்
நாமேவு புலமைபெற்றருள் திருத்தெருளாதி
நண்ணிநற் கருணையுடனே
நமதரிய சைவவாரொழுகி யறமாற்றியே
நம்பனென வாப்தர்சொன்ன
தூமேவு நுதியயிற் சத்திதரனடி
மலர்த்துணைகளே துணையதாகத்
தொண்டு செய்திடு தில்லைநாதபிள்ளைச்
சுசுணதோன்றனல் வனப்புவாய்ந்த
பாமேவு திருமுருக லங்காரநாமப்ர
பந்தத்தை யறிஞர்மெச்சப்
பள்ளம்பு லத்துமுருகக் கடவுள்மீ
தன்புபடர நனிபாடினரோ.

வட்டுநகர் மகாலித்துவான்

ஸ்ரீ. மு. ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்கள்
சொல்லிய

விருத்தம்

நண்ணுறு சைவபீடஞ் சரவணை நகரவாசி
யெண்ணுமா தில்லைநாத பிள்ளையென் கவிஞரேறு
புண்ணிய தலமாம்பள்ளம் புலத்துவே ளலங்காரத்தைக்
கண்ணுற வாக்கியீந்தான் கற்றவர் களிக்கத்தானே.

வண்ணைநகர்

ஸ்ரீ. க. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்
சொல்லிய

ஆசிரிய விருத்தம்

வெள்ளம் பெருக நெடுவானை
விண்மீதுகளும் வியன்பணைசூழ்
பள்ளம் புலத்திலமர் குகன்மேற்
பண்ணேர் முருகரலங்காரந்
தெள்ளந் தமிழிற் செய்தளித்தான்
றிருவாறு முகச்செம்மறந்த
விள்ளும் புலமைமிகு தில்லைநாத
பிள்ளையெனும் வேளே.

வேலணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தலைமை ஆசிரியர்
நயினாதீவு

ஸ்ரீ. நா. கந்தையா அவர்கள்
சொல்லிய

ஆசிரிய விருத்தம்

பத்திமிகு முத்தமர்கள் பயின்றிடுபள்
ளம்புலத்திற் பதியாயோங்கி
யொத்திடுதே விக்கலியினி லையென
வேநிலவியன் பர்க்குலவாவின்ப

முத்திரல் காரணமாவுருப் புனைந்து
கோயில்கொண்ட முகமாறுள்ள
சுத்திரரு திருமுருக ரலங்காரமுரைத்த
பெருந்தகை யாரென்னில்.

கங்கைதரு குலத்தரமர் சரவணையி
லக்குலத்திற் கதிர்போன் மேவிச்
சங்கைதரு மாறுமுக நம்பிதரு
தவத்துதித்த தனையனுவின்
மங்கைதரு திருமருவு மாட்சிபெற்றோ
னடியரிடர் மாய்க்குஞாங்கர்
செங்கைதரு மிறையினன்பு நிலவுதில்லை
நாத்தபிள்ளைச் செம்மறானே.

இம்மாலை யடியர்களுக் கின்னமுதென்
றறிஞர்கணன் கிசைக்கும்வண்ண
மம்மாலைப் பிரமாவை யதிகரென
தயிலரசை யதிகனென்றே
நம்மாலை மாற்றிறையி னற்புதமா
சரிதைகளார் நற்பாமல்கு
செம்மாலை யாகுமென லொருதலைமெய்
யன்புதிக்கச் செயுநன்னூலே.

புலவரின் தம்பியார்

ஸ்ரீ. சு. ஆ. தம்பிராசா அவர்கள்
சொல்லிய

ஆசிரிய விருத்தம்

தருமுருகு விரிமலர் கடந்தொளிர் பள்
ளம்புலத்துத் தளிக்கண்மேவி
யருமுருகி னறுமணமா ரவிமுதற்கொண்
டடியார்செயர்ச் சனையையேற்று
வருமுருகு தருகடப்ப மலரலங்க
லணிபுயத்தெம் வரதர்ப்போற்றித்
திருமுருக ரலங்காரஞ் செய்தமுன்
னோற்கஞ்ச வியான்செய்கின்றேனே.

புங்குதேவு தமிழ்ப்பேராசான்
ஸ்ரீ. சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள்
சொல்லியது

சென்னியா றுலவு சிவனருள் பூத்த
சிந்தையான் செந்தமி முன்னை
முன்னியா றிழைத்த பெருந்தவப் பயனாய்
முத்தமிழ் வளர்க்கவந் துதித்தோன்
மன்னுமா மலயத் தருந்தமிழ் வளர்த்த
மலையமா முனியிவ னெனவே
இந்நிலத் தெவரும் போற்றிட வாழ்ந்த
இங்கித மிகவுடை யேந்தல்.

நீடிரு வளஞ்சேர் சப்ததீ பகமும்
நிலத்திடைப் புகழ்பெற வாழ்ந்தோன்
நாடெலாம் போற்றும் செந்தமிழ்ப் புலமை
நயமொடு புரக்குநா வலவன்
ஆடவர்க் கணியாம் நிறைபொறை யறிவாம்
அருங்குணம் பலபடைத் துடையோன்
ஈடினை யில்லாக் கவிவளம் படைத்தே
இன்றமிழ் நூல்பல யாத்தோன்.

யாரிவ னென்னிற் சரவணை யூரில்
ஏற்றமாம் பெருங்குலத் துதித்துக்
காருலாங் கதிரை மாமலை நல்லைக்
கந்தவேள் பதிமுத லாய
சீருலாந் தெய்வத் தலமெலாம் சென்று
செந்தமிழ் மாலைகள் சூட்டும்
பேருலாந் தில்லை நாதநா மத்துப்
பெருந்தமிழ்ப் புலவரே ருமே.

நல்லூர்ச் ஸ்ரீமதி சடையம்மா அவர்களின்
ஞான சமாதியின் ஞாபகப் பாக்கள் என்னும்

நூலின் முகவுரையில்
கொழும்பு சட்டக்கல்லூரி

ஸ்ரீ. சோ. சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

சொல்லியது

அம்மையாரின் வரலாற்றைச் செய்யுட்டிறன் பொருட்
டிறன்பட அழகாகப் பின்வரும் சந்ததிச் சைவமக்கள் அறி
யும்வண்ணம் இப்பாமாலையை இயற்றிய சரவணையூர் தில்லை
நாதப் புலவர் அவர்கள் செய்த தொண்டைச் சைவமரபு
எக்காலமும் மறக்கமாட்டாது. அறுபத்திமூன்று நாயன்
மார்களின் பூசையை அவ்வக்காலத்தில் அனுட்டிப்பதற்கு
ஓழுங்குசெய்து இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் நல்லூர்
மடத்திலே நடாத்த வழிகோலிய அம்மையாரை அஞ்ஞான
இருளிலே மூழ்கி அதைவிட்டு நீங்கத் தத்தளிக்கும் சைவ
மக்கள் யாவரும் எப்பொழுதும் வாழ்த்துவார்கள். அம்
மையாரை இல்லற வாழ்விலே அமிழ்த்தி அதனின்றும்
இரு பச்சிளங் குழந்தைகளினின்றும் பிரிக்கப்பண்ணிச்
சைவத் தொண்டை முருகப்பெருமான் பூணவைத்த அற்
புதச் செயலை அழகாகப் புலவர் காட்டியுள்ளார்.

நயினாதிவு

கவிமணி ஸ்ரீ. வே. செல்வநாயகம் அவர்கள்

சொல்லிய

அறுசீர் விருத்தம்

புவிபுகழ் வரும்ஆ.தி. புலவரெனும்

பெருந்தகையே பொதிகை வெற்பிற்

குவிபுகழ்பெற்றுச்சமஞ்செய் குறுமுனியொர்த்

தென்றனுக்குக் கூறற் கொண்ணைக்

“கவிமணி”யென்றிட்டபட்டக் கவிபுகன்ற

தங்கனையான் கவிதை யாலே

செவிமகிழ்ச் செய்யவல்லே னல்லேன்மெய்

மனவணக்கஞ் செய்கின் றேனே.

புலவர்மணி அவர்களைக் கௌரவித்து
வேலணை பாரதி இளைஞர் கழகம் வழங்கிய
பாராட்டுப் பாக்கள்

தில்லை நாதப் புலவ!
திருந்துநற் புலவ ரேறே!
'ஓல்லைவா வருக' வென்றே
உவந்துமை வரவேற் கின்றோம்;
நல்லைநா வலரின் பண்பும்
நவாலியூர்ப் புலவர் வீறும்
தெள்ளிய அறிவுங் கொண்ட
திருவினாய் வருக வாழி!

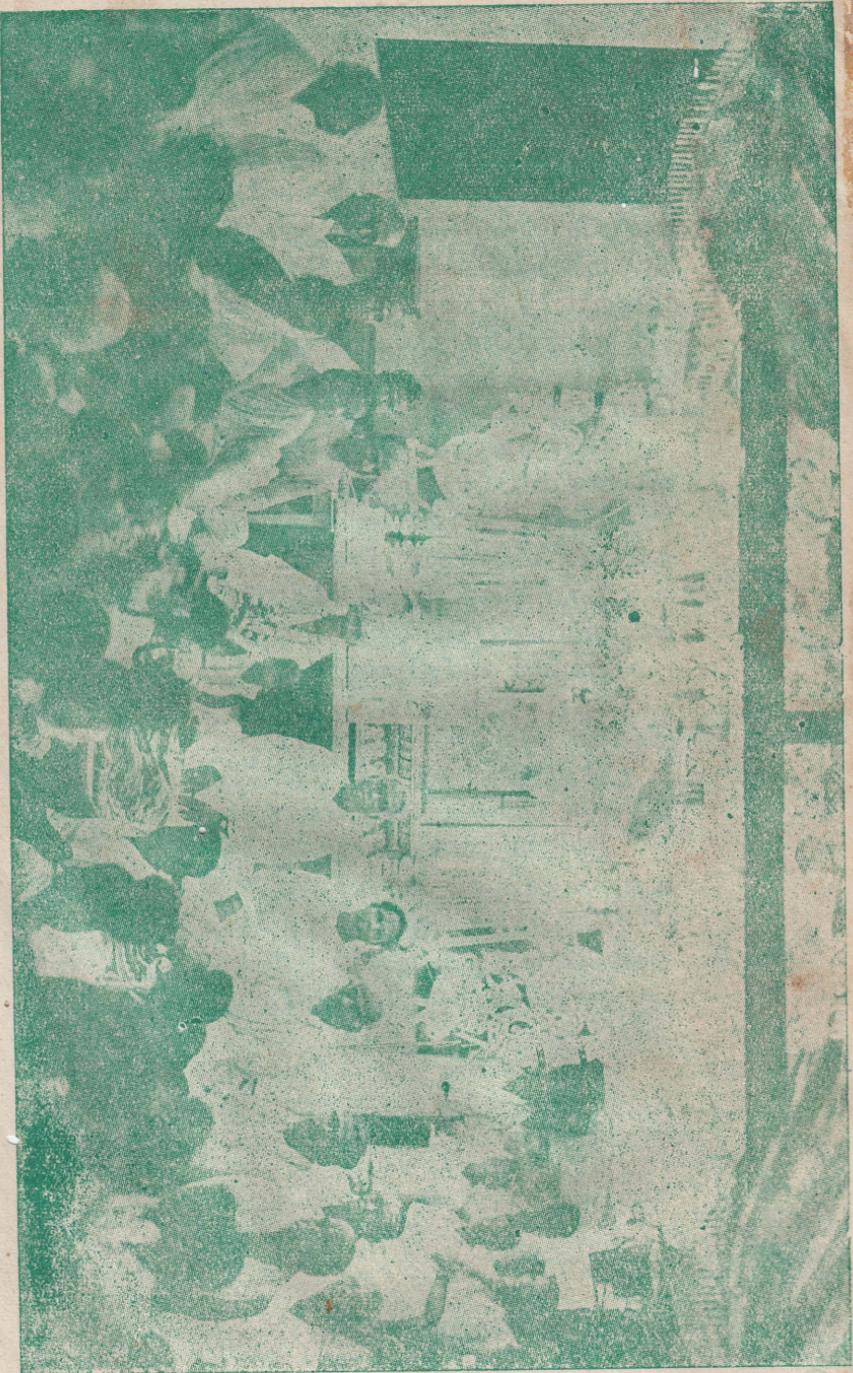
பாண்டியன் சேரன் சோழன்
பாரியின் றில்லை எம்மை
ஆண்டிட இருப்ப ராகில்
ஆணைமேல் நும்மை ஏற்றி
வேண்டிய தெல்லாந் தந்து
விருதளித் துவக்குங் காட்சி
பாண்டியாங் காண்ப தன்றே
இன்தமிழ்ப் புலவ வாழி!

மற்றவர் மகிழ்ப் பாடி
மகிழ்வுகண் டுளங்க ளித்துக்
கற்றவர் வியக்கப் பேசிக்
கவிதைகள் நயந்து காட்டித்
திக்கெலாம் புகழ்ச் செவ்வேள்
திருவடி வழத்தி வாழ்த்தும்
அற்புதக் கவிஞ பல்நூ(று)
ஆண்டிவண் வாழி வாழி!

குறையெனிற் கடிந்து நொந்து
குணமெனிற் புகழ்ந்து போற்றும்
நிறைகுணம் எவர்க்கும் அஞ்சி
நின்றிடா தெதிர்க்கும் ஆண்மை
மறைபொருள் அறிந்து துய்ப்போர்
மகிழ்ந்திட இனிய சொல்லால்
முறையறிந் துரைக்கு மர்ற்றல்
முனிவனே புலவ வாழி!

பொன்னுடை போர்த்து நின்னைப்
போற்றினும் நின்றன் சீர்த்தி
விண்ணிடை நிலவு மேகத்
திரையினை விஞ்ச லொக்கும்
நன்னய உணர்ச்சி தூண்ட
நாமீதைத் துணிந்தோம் அற்ப
புன்மையைப் பொறுத்து ஏற்றுப்
புலவநீ வாழி ஊழி!

தில்லைச் சிவனுக் கோர்பா
திகழ்திரு நல்லைக் கோர்பா
பள்ளம் புலத்து வேற்கோர்
பாட்டெனப் பலநூ றுக்கி
உள்ளம் உருகப் பாடி
உலப்பிலா ஆனந் தத்தேன்
அள்ளிப் பருகும் தில்லை
நாதனே வாழி ஊழி!

வேலணை பாரதி இளைஞர் கழகம் புலவர்மணி அவர்களைக் கௌரவித்து
4-5-66-ல் நிகழ்த்திய பாராட்டு விழா

சரவணையூர் ஆறமுகம் தில்லை நாதப் புலவர் 1885ம் ஆண்டு பிறந்தவர். தில்லைநாதபிள்ளை என்பது புலவருக்குப் பெற்றோர் இட்டபெயர். இவர் நாகலிங்க உபாத்தியாயர், தம்பு உபாத்தியாயர், கந்தப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் ஆகியோரிடம் முறைப்படி கல்வி பயின்றும் பிற்காலத்தில் தாமே முயன்று பல நூல்களை ஆராய்ந்து கற்றும் கல்வி கேள்வியிற் சிறந்த வித்துவானாக விளங்கினார்.

தில்லைநாதபிள்ளை கவிபாடுவதற் சிறந்த வல்லமை பெற்றிருந்தார். பத்திச்சுவை சொட்ட இவர் பாடிய தெய்வத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் பல. இவரது பாவன்மையைக் கண்ட மும்மொழி வல்லுநராகிய நல்லூர் ஸ்ரீ. த. கைலாசபிள்ளை அவர்களும் அவரது மருகர் ஸ்ரீ. மு. சோமசுந்தரம் J. P. அவர்களும் 'புலவர்' என்னும் பட்டத்தை அளித்துக் கௌரவித்தனர்.

தில்லைநாதப் புலவர் யாழ்ப்பாணத்திலே கோயில்கள் தோறும் கந்தபுராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லுவதிலும் வழிபடு தெய்வங்களீது தோத்திரங்கள், பிரபந்தங்கள் செய்வதிலும் தமது காலத்தைக் கழித்த புண்ணியவானெனப் பண்டிதமணி சி. க. அவர்கள் பாராட்டியுள்ளார்.

புலவர் அவர்களைக் கௌரவித்து வேலணை பாரதி இளைஞர் கழகம் 4-5-66ல் பாராட்டு விழா ஒன்றை நடாத்தியது.

சரவணை சேவா மன்றம் 16-1-69ல் புலவரின் பெயரில் அரங்கு அமைத்துத் தமிழுக்குப் பெருவிழா எடுத்துப் புலவரின் சைவத் தமிழ்த் தொண்டைப் போற்றியது.

5-7-66 ல் புலவர் அவர்கள் சிவபதம் எய்தினார்கள்.

வி. கந்தவனம்